

GJMH010001192026

FORM-A

IN THE COURT OF THE 4TH ADDITIONAL SESSIONS JUDGE &
SPECIAL JUDGE (POCSO), MAHESANA
AT MAHESANA.

Present: 4th Addl. Sessions Judge & Special Judge(POCSO)

Date of Judgement : - 07.04.2026

SPI.POCSO Case No.1 of 2026

EX.40

(Bavalu Police Station Part-A No.11206005250521/25)
Charge : For the Offences Punishable U/s. 137(2), 87,64(2)(M), 65(1) of
B.N.S. and Sec. 4, 4(2), 5(L), 6, 8, 12 of Pocso Act

Complainant	The State of Gujarat
Represented By	The Ld. Ad.P.P. Kum. R. K. Joshi
Accused	Thakor Sureshji @ Karan S/o Hariji @ Kadaji Raysangji Age : About 24 years, Resi.At: Bavalu, Dhanavalo Vas, Ta.Kadi, Dist.Mahesana.
Represented By	Ld. Advocate F. D. Joshi

Date of Offence	20.11.2025
Date of FIR	21.11.2025
Date of Chargesheet	09.01.2026
Date of Framing of charges	02.02.2026
Date of commencement of evidence	09.02.2026
Date on which judgement is reserved	07.04.2026
Date of the Judgment	07.04.2026
Date of the Sentencing Order. if any	-

Accused Details

Rank of the Accused	Name of Accused	Date of Arrest	Date of Release on Bail	Offences charged with	Whether Acquitted or convicted	Sentence Imposed	Period of Detention Undergone during Trial for purpose of section 428, Cr.P.C.
1	Thakor Sureshji S/o Hariji @ Kadaji Raysangji	23.11.25	-	U/s. 137(2), 87, 64 (2)(M),65(1). of B.N.S. and Sec. 4,4(2), 5(L), 6 8, 12 Pocso Act	Acquitted	-	-

FORM-C**LIST OF PROSECUTION/DEFENCE/COURT WITNESSES****A. Prosecution:**

Rank	Exh. No.	Name	Nature of Evidence (Eye witness, Police witness, Expert witness, Medical witness, Panch witness, other witness)
PW-1	08	Hariji Ramanji Thakor	Complainant(Father of Victim)
PW-2	11	Victim	Victim Witness
PW-3	17	Dr.Margiben Nagajibhai Patel	Medical Officer
PW-4	26	Dr.Girishbhai Danabhai Zala	Medical Officer
PW-5	33	Rimaben Jethabhai Dhaduk	Witness (I.O.)

B. Defence Witness, if any :

Rank	Exh. No.	Name	Nature of Evidence (Eye witness, Police witness, Expert witness, Medical witness, Panch witness, other witness)
-	-	-	-

દાખલ તારીખ: ૦૯-૦૧-૨૦૨૬
 રજી.તારીખ : ૦૯-૦૧-૨૦૨૬
 ફેસલ તારીખ : ૦૭-૦૪-૨૦૨૬
 અવધિ : વર્ષ-૦૦, માસ-૦૨, દિવસ-૨૯

મહેસાણાની મે.ચોથી એડીશ્નલ સેસન્સ કોર્ટ અને સ્પેશ્યલ (પોકસો)
 કોર્ટમાં, મુ.મહેસાણા.

સ્પે.કેસ(પોકસો) નં.૧/૨૦૨૬

આંક-૪૦

શ્રી સરકાર

..... ફરીયાદી

વિરુદ્ધ

ઠાકોર સુરેશજી ઉર્ફે કરણ સન/ઓફ હરીજી ઉર્ફે કદાજી રાયસંગજી
 ઉ.વ.આ.૨૪, ધંધો-ખેતી,
 રહે.બાવલુ, ધનાવાળો વાસ,
 તા.કડી, જી.મહેસાણા.

..... આરોપી

ગુનો: બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧)
તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬, ૮, ૧૨ મુજબ

ફરીયાદી તરફે : વિ.એ.પી.પી.કુ.આર.કે.જોષી
 આરોપી તરફે : વિ.વ.શ્રીમતી એફ.ડી.જોષી

ચુકાદા

(૧) નામ.સુપ્રિમ કોર્ટનાં ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત થયેલ સિદ્ધાંત લક્ષમાં રાખી તેમજ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન ફ્રોમ સેક્સ્યુઅલ ઓફેન્સ એક્ટની જોગવાઈ અનુસાર હાલના ચુકાદામાં ભોગબનનારના નામનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ નથી અને તેથીના નામની જગ્યાએ "ભોગબનનાર" તરીકે હવે પછીથી ઉલ્લેખ કરેલ છે.

- (૨) આ કામના આરોપી સામે બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬, ૮, ૧૨ મુજબના ગુનાઓનું તહોમત મુકવામાં આવેલ છે.
- (૩) આ કામના ફરીયાદી હરીજી રમણજી ભીખાજી ઠાકોરે તા.૨૧/૧૧/૨૫ ના રોજ બાવલુ પો.સ્ટે. એવી ફરીયાદ નોંધાવેલ છે કે, તેઓ મુ.બાવલુ, પરા વિસ્તાર, લક્ષ્મણપુરા રોડ ઉપર, તા. કડી, જી. મહેસાણા ખાતે તેમના પરીવાર સાથે રહે છે અને ખેતીકામ કરી પરીવારનું ગુજરાન ચલાવે છે, તેમની પત્નીનું નામ શકરીબેન છે તેઓને સંતાનમાં ત્રણ બાળકો છે જેમાં સૌથી મોટી દિકરી ભોગબનનાર, ઉ.વ.૧૪, ૩ માસ અને ૫ દિવસ (જન્મ તા.૧૬/૦૫/૨૦૧૧) ની છે, જે ધોરણ ૮ સુધી તેમના ગામની પ્રાથમિક શાળામાં ભણેલી છે, બીજા નંબરે દિકરો પ્રવીણજી અને સૌથી નાનો વિજયજી છે, તેઓ પોતે ધોરણ બે સુધી ધણેલા છે. તા.૨૦/૧૧/૨૫ ના રોજ રાત્રીના આશરે નવ દસ વાગેતેઓ ઘરના સભ્યો જમી પરવારી સુઈ ગયેલ હતા અને રાત્રીના બાર વાગ્યાની આજુબાજુ તેમની ભોગબનનાર દિકરી પાણી પીવા જાગેલ ત્યારે તેઓ જાગતા હતા અને તે પાણી પી સુઈ ગયેલ અને તા.૨૧/૧૧/૨૫ ના રોજ વહેલી સવારના આશરે પાંચેક વાગ્યે તેઓ અને તેમની પત્ની બંને જાગેલ ત્યારે તેમની ભોગબનનાર દિકરી રાત્રીના જે જગ્યાએ સુઈ ગયેલી તે જગ્યાએ જણાયેલ નહી જેથી તેઓએ તેમની દિકરીની તેમના ઘરમાં અને આજુબાજુ શોધખોળ કરેલ પરંતુ મળી આવેલ નહી, ગામમાં

તપાસ કરતા કોઈજ ભાળ મળી આવેલ નહીં અને તેમની ભોગબનનાર દિકરીને તેમના ગામના ઠાકોર કરણજી હરીજી ઉર્ફે કદાજી નાઓ અવાર નવાર મળતા હોવાનું તેઓએ જાણેલ હતું જેથી તેઓ અને તેમના પિતાજી તથા બીજા કુટુંબના માણસો આ ઠાકોર કરણજીના ઘરે જઈ તપાસ કરતા કરણજી હાજર ન હતો, તેનો ભાઈ અને પિતાને કરણજી વિશે પુછતા જણાવેલ કે કરણ ઘરે હાજર નથી અને ક્યાં ગયેલ છે તેની તેઓને ખબર ન હોવાની વાત કરેલ ત્યારબાદ તેઓએ તેમની દિકરીની સગાવહાલાના ઘરે અને આજુબાજુના ગામડાઓમાં શોધખોળ કરતા મળી આવેલ ન હોઈ, જેથી તેઓને પાકો શક થયેલ કે તેમની ભોગબનનાર દિકરીને તેમના ગામનો ઠાકોર કરણજી હરીજી ભગાડીને લઈ ગયેલ છે અને તેમની દિકરી કોઈ મોબાઈલ ફોન વાપરતી ન હતી અને શરીરે મધ્યમ બાંધાની, રંગે ઘઉંવર્ણી, શરીરે મહેંટી અને લીલા કલરનો ડ્રેસ પહેરેલ, ઉંચાઈ આશરે ચાર ફૂટ જેટલી, ગુજરાતી ભાષા જાણતી હોવાનું જણાવી, તેઓએ આરોપી વિરૂદ્ધ ધોરણસર તપાસ થવા ફરીયાદ આપેલી અને ફરીયાદ સાથે ભોગબનનારના જન્મના દાખલાની ઝેરોક્ષ નકલ રજુ કરેલ હોવાનું જણાવેલ છે.

- (૪) ફરીયાદીની ફરીયાદ આધારે બાવલુ પો.સ્ટે. પાર્ટ એ નં.૧૧૨૦૬૦૦૫૨૫૦૫૨૧/૨૦૨૫ થી બી.એન.એસ.ની કલમ- ૧૩૭(૨) મુજબનો ગુનો નોંધવામાં આવેલ અને ત્યારબાદ ગુનાની તપાસ, તપાસ કરનાર અમલદારે કરી, ભોગબનનારના

અને આરોપીના બનાવ વખતે પહેરેલ કપડા પંચનામાની વિગતે કબજે કરેલ, આરોપી તથા ભોગબનનારને મેડીકલ ચકાસણી સારૂ સરકારી હોસ્પિટલ,થોળ તેમજ ગાયનેક તપાસ સારૂ મોકલવામાં આવેલ અને મેડી.સર્ટી. મેળવી કામે સામેલ રાખેલ, ભોગબનનાર તથા લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદન લીધેલા, તપાસના અંતે આરોપી વિરૂધ્ધ પુરતા પુરાવા મળતા બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬,૮,૧૨ મુજબના ગુના સબંધેનું ચાર્જશીટ દાખલ કરેલ. આ કેસ સ્પેશ્યલ પોકસો અદાલતની હકુમતનો હોય, અને પોકસો કેસ ચલાવવા માટે ' **Notified** ' અદાલત સમક્ષ કેસ આવતાં, આરોપીઓને ધી બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૨૩૦ હેઠળ નકલો પુરી પાડાવમાં આવેલ હતી.

- (૫) આરોપી જયુડીશીયલ કસ્ટડીમાં હોઈ, આરોપીને જેલ ઓથોરીટી દ્વારા અત્રેની કોર્ટ સમક્ષ હાજર કરતા, આરોપી સામે આંક-૬ થી બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬,૮,૧૨ મુજબના ગુનાઓનું આંક-૬ થી તહોમતનામું ફરમાવતાં આરોપીએ આંક-૭ થી પોતાનો જવાબ આપી, તેમને આ ગુનો કબુલ ન હોવાનું જણાવી પોતાનો બચાવ કરવાનું પસંદ કરેલ છે.
- (૬) જેથી બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૨૫૩ વંચાણે લઈ, બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૨૫૪ મુજબ ફરીયાદપક્ષ દ્વારા

સાહેદોના મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજુ કરવામાં આવેલ છે.

- (૭) ફરિયાદપક્ષે પોતાનો કેસ સાબીત કરવા માટે નીચે મુજબનો મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો આપેલ છે.

ક્રમ	આંક	સાહેદનું નામ	પુરાવાનો પ્રકાર
PW ૧	૮	હરીજી રમણજી ઠાકોર	ફરીયાદી(ભો.બ.ના પિતા)
PW ૨	૧૧	ભોગબનનાર	વિક્ટીમ સાહેદ
PW ૩	૧૭	ડો.માર્ગીબેન નાગજીભાઈ પટેલ	મેડી. સાહેદ
PW ૪	૨૬	ડો.ગીરીશભાઈ દાનાભાઈ ઝાલા	મેડી. સાહેદ
PW ૫	૩૩	રીમાબેન જેઠાભાઈ ધડુક	સાહેદ(ત.ક.અધિ.)

- (૭.૧) આરોપીપક્ષે બચાવમાં સાહેદ તપાસેલ નથી.
- (૭.૨) કોર્ટ સાહેદ તપાસેલ નથી.
- (૮) ફરિયાદપક્ષે ઉપરોક્ત મૌખિક પુરાવા ઉપરાંત નીચે મુજબના દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજુ કરેલ છે.

ક્રમ	આંક	દસ્તાવેજનું વર્ણન
૧.	Exh.P-૦૯/ PW1	ફરીયાદી
૨.	Exh.P-૧૦/ PW1	ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ
૩.	Exh.P-૧૨/ PW2	ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ -૧૮૩ મુજબનું નિવેદન
૪.	Exh.P-૧૩/ સંમતીથી	ભોગબનનારના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું
૫.	Exh.P-૧૪/ સંમતીથી	આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું

૬.	Exh.P-૧૫/ સંમતીથી	ગુનાના કામે વપરાયેલ મોટર સાયકલ કબજે કર્યાનું પંચનામું
૭.	Exh.P-૧૬/ સંમતીથી	બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામું
૮.	Exh.P-૧૮/ PW3	ભોગબનનારની શારીરિક તપાસણીનું સર્ટીફિકેટ (સી.એચ.સી.,થોળ)
૯.	Exh.P-૧૯/ PW3	ભોગબનનારના અસલ એમ.એલ.સી. કેસ પેપર્સ પાન-૨
૧૦.	Exh.P-૨૦/ PW3	ભોગબનનારની મેડી.તપાસણી અર્થેની પોલીસ યાદી
૧૧.	Exh.P-૨૧/ PW3	ભોગબનનારના નમુના એફ.એસ.એલ. માં તપાસ અર્થે મોકલ્યાના ફોર્મની સ્થળપ્રત
૧૨.	Exh.P-૨૨/ PW3	આરોપીની શારીરિક તપાસણીનું સર્ટીફિકેટ (સી.એચ.સી.,થોળ)
૧૩.	Exh.P-૨૩/ PW3	આરોપીની મેડી.તપાસણી અર્થેની પોલીસ યાદી
૧૪.	Exh.P-૨૪/ PW3	આરોપીના અસલ એમ.એલ.સી. કેસ પેપર્સ
૧૫.	Exh.P-૨૫/ PW3	આરોના નમુના એફ.એસ.એલ. માં તપાસ અર્થે મોકલ્યાના ફોર્મની સ્થળપ્રત
૧૬.	Exh.P-૨૭/ PW4	ભોગબનનારની શારીરિક તપાસણીનું સર્ટીફિકેટ (સીવીલ હોસ્પિટલ, મહેસાણા)
૧૭.	Exh.P-૨૮/ PW4	ભોગબનનારના અસલ એમ.એલ.સી. કેસ પેપર્સ પાન-૧૦ તથા એક્સ-૨૨ નંગ-૩
૧૮.	Exh.P-૨૯/ PW4	ભોગબનનારની મેડી.તપાસણી અર્થેની રીફર ચીટ
૧૯.	Exh.P-૩૦/ PW4	ભોગબનનારના નમુના એફ.એસ.એલ. માં તપાસ અર્થે મોકલ્યાના ફોર્મની સ્થળપ્રત
૨૦.	Exh.P-૩૪/ PW5	ગુનો રજીસ્ટર કરવા કરેલ રીપોર્ટ
૨૧.	Exh.P-૩૫ PW5	સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ

૨૨.	Exh.P-૩૬/ PW5	આરોપીને અટક કર્યા અંગે સ્ટે.ડા.માં નોંધ કરવા કરેલ રીપોર્ટ
૨૩.	Exh.P-૩૭/ PW5	મુદ્દામાલ રવાનગી પત્રક
૨૪.	Exh.P-૩૮/ PW5	મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ.ને મળ્યા અંગેની પહોંચ

(૯) મટીરીયલ ઓબ્જેક્ટ્સ:

ક્રમ	મટીરીયલ ઓબ્જેક્ટ્સ	વર્ણન
૧	ભોગબનનારના કપડા	એક ટોપ ઘાટ્ટા લીલા વાદળી કલરનું, અર્ધ બાયનું, આગળના ભાગે સફેદ કલરના દોરાની કુલભાત ડીઝાઇન તથા ટીલડીઓ લગાડેલ છે તે
૨	ભોગબનનારના કપડા	એક લેંગો ઘાટ્ટા લીલા વાદળી કલરનો
૩	આરોપી પાસેથી કબજે લીધેલ	એક દુપટ્ટો ઘાટ્ટા લીલા વાદળી કલરનો
૪	આરોપી પાસેથી કબજે લીધેલ	એક મોબાઇલ ફોન એપલ કંપનીનો સફેદ કલરની બોડી વાળો આઇ ફો ૧૬ મોડલનો છે તે
૫	આરોપીના કપડા	એક શર્ટ ઘાટ્ટા લીલા કલરનો આખી બાયનો
૬	આરોપીના કપડા	એક પેન્ટ કાળા કલરનું જુના જેવું
૭	આરોપીએ રજુ કરેલ	એક ગંજી સફેદ કલરની બાંય વગરની
૮.	વિજયજી હરીજીએ રજુ કરેલ	એક બજાજ કંપનીનું પલ્સર NS 125 મોડલનું કાળા કલરનું બાઇક

(૧૦) ત્યારબાદ ફરીયાદપક્ષ તરફથી વિ.એ.પી.પી.શ્રીએ આંક-૩૯ થી પુરાવા બંધની પુરસીસ રજુ કરેલ છે. ત્યારબાદ બી.એન. એસ.એસ.ની કલમ-૩૫૧ મુજબ આરોપીઓ વિરૂદ્ધના સંજોગો અંગે આરોપીનું વિશેષ નિવેદન લેવામાં આવેલ છે, જેમાં તેઓએ

ફરીયાદ પક્ષના પુરાવાની હકીકતોનો ઇન્કાર કરેલ છે. તેઓએ સોગંદ ઉપર જુબાની આપવાનો તથા બચાવના સાહેદો તપાસવાનો ઇન્કાર કરેલ છે અને વિશેષમાં તેઓ નિર્દોષ છે અને તેઓ વિરૂધ્ધર ખોટો કેસ કરેલ હોવાનું જણાવેલ છે.

- (૧૧) આ કામે ફરીયાદપક્ષે વિ.સરકારી વકીલ શ્રી દલીલ કરતા જણાવેલ છે કે ફરીયાદપક્ષે આક્ષેપિત તહોમત ભોગબનનાર, ફરીયાદી/ભોગબનનારના પિતા, મેડી.ઓફીસરશ્રીઓ અને ત.ક.અધિ. શ્રીને તપાસી પુરવાર કરેલ છે. તેઓએ વધુમાં દલીલમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની જન્મ તા. ૧૬/૦૮/૨૦૧૧ છે. આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારનું જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ આંક-૧૦ થી આરોપીપક્ષે સંમતિથી રજુ કરેલ છે અને ભોગબનનારની જન્મ તા.૧૬/૦૮/૨૦૧૧ ની હોવાનું પુરવાર કરેલ છે. ભોગબનનાર સગીર હોય તેની સંમતિ કાયદેસરની ગણાય નહીં. ડોક્ટરશ્રીઓનો પુરાવો જોતાં ભોગબનનાર સાથે શારીરિક સબંધ બંધાયેલ હોવાનું પુરવાર થાય છે. ત.ક.અધિ.શ્રીએ કરેલ તપાસમાં કોઈ ખામી નથી. ફરીયાદપક્ષે શંકારહીત સચોટ પુરાવાથી પોતાનો કેસ પુરવાર કરેલ છે. ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ લગ્ન બાહ્ય સંભોગ કરવાના ઇરાદે, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણતાં હોવા છતાં ભોગબનનારને તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી લલચાવી, ફોસલાવી, લગ્ન/જારકર્મ કરવાના ઇરાદે, અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર બળાત્કાર સંભોગ કરી,

ભોગબનનાર ઉપર જાતિય તેમજ પ્રવેશ જાતિય તેમજ ઉગ્ર પ્રવેશ (ગંભીર) જાતિય હુમલો કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરેલ છે. સમગ્ર પુરાવાથી આરોપી સામેના આક્ષેપ પુરવાર થતાં હોય આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી નશ્યત કરવા લંબાણપુર્વક દલીલ કરેલી છે.

- (૧૨) આરોપીપક્ષ તરફે વિ.વ.શ્રીએ તેમની દલીલમાં જણાવેલ છે કે ફરીયાદપક્ષ આરોપી સામેનો ગુનો નિ:શંકપણે પુરવાર કરી શકેલ નથી, ભોગબનનારને આરોપી અપહરણ કરી, તેના વાલીપણામાંથી લઈ ગયેલ હોવાનો કોઈ પુરાવો નથી તેમજ આરોપીએ ભોગબનનારને તેની મરજી વિરુદ્ધ સંમતિ વિરુદ્ધ લઈ ગયેલ હોવાનું પુરવાર થયેલ નથી. બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા પોકસો એક્ટના ગુનાના તત્વો પુરવાર થતા નથી.

તેઓએ વધુમાં દલીલમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારનો પુરાવો જોતાં ભોગબનનારે પોતાની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે બનાવના દીવસે તેણી તેના ફોઈના ઘરે મોટી આદરજ ગયેલ હતી કારણ કે તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલ હતો. તેણી તેની ફોઈના ઘરેથી બીજા દિવસે પરત આવી ગયેલી. તેણીની સાથે કંઈ થયેલ નથી. તેણી સુર્યા ફોઈના ઘરે જતી રહેલી, તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલો કેમ કે તેણીએ વાસણ ઘસવાની ના પાડેલ અને તે બા બતે ઝઘડો કરેલો. ફરીયાદ તેણીના પિતાએ કરેલી, તેણીના પિતાએ કોના વિરુદ્ધ ફરીયાદ કરેલી છે તેની તેને ખબર

નથી. ભોગબનનારે ઉલટતપાસમાં સ્વીકારેલ છે કે જજ સાહેબશ્રી રૂબરૂ તેણીએ જે જવાબ આપેલો તે તેના માતાના કહેવાથી આપેલો અને આરોપી કરણને તેણીએ જોયેલ નથી કે તેણી ઓળખતી નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપીએ તેણીની સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે ડો.શ્રી પાસે જે હીસ્ટ્રી લખાવેલી તે તેના માતાના કહેવાથી લખાવેલી અને તેના માતા પિતા સાથે ઝઘડો થયેલ હોવાથી તેણી તેની ફોઈના ઘરે ગયેલી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી તેણીને ભગાડી ગયેલ નથી. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો જોતાં આરોપીએ ભોગબનનારને લગ્નની લાલચ આપી હોય કે તેણીની સાથે તેની મરજી વિરુદ્ધ અવાર નવાર બળાત્કાર સંભોગ કરેલ હોય તેવો લેશમાત્ર પુરાવો ભોગબનનારે આપેલ નથી. ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરેલ છે. ભોગબનનારનો પુરાવો જોતાં ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકતને લેશમાત્ર સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ નથી.

તેઓએ વધુમાં દલીલ કરી જણાવેલ છે કે ફરીયાદી/ ભોગબનનારના પિતાનો પુરાવો જોતાં બનાવના દિવસે તેઓ ઘરે હતા અને સુઈ ગયેલ હતા, તેમની ભોગબનનાર દિકરી સવારે જ હતી તેથી તેઓએ શોધખોળ કરેલી પરંતુ તે મળી આવેલ જ હતી જેથી તેઓએ બનાવની ફરીયાદ આપેલી. બાદ તેમની ભોગબનનાર દિકરી બે દિવસ બાદ ઘરે પરત આવેલી અને તેઓએ ભોગબનનારને પુછતાં જણાવેલ કે "હું મારી ફોઈના ત્યાં

મોટી આદરજ ખાતે ગયેલ હતી કારણ કે મારે અને મારી માતાને કામ બાબતે ઝઘડો થયેલો હોઈ હું રીસાઈને કોઈને કહ્યા વગર મારી ફોઈના ઘરે મોટી આદરજ જતી રહેલી અને મને ફરીયાદ આપેલ હોવાની જાણ થતાં હું જાતે મારા ઘરે પરત આવી ગયેલી." ફરીયાદી આરોપીને ઓળખતા નથી અને બતાવવામાં આવે તો પણ ઓળખી શકે નથી. પોલીસે તેમનું કોઈ નિવેદન લીધેલ નથી. આ સાહેદે ઉલટતપાસમાં એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે ભોગબનનાર અને તેની માતા વચ્ચે સામાન્ય બોલાચાલી થતાં ભોગબનનાર કોઈને કહ્યા વગર તેમની બહેનના ઘરે જતી રહેલી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી ભોગબનનારને કોઈ જગ્યાએ ભગાડી ગયેલ નથી કે તેની સાથે કોઈ ખરાબ કામ કરેલ નથી. આમ, ફરીયાદીનો પુરાવો જોતાં તેઓએ ફરીયાદ હકીકતને કે ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકતને લેશમાત્ર સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ નથી. બનાવને લેશમાત્ર સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ નથી અને હોસ્ટાઈલ જાહેર થયેલા છે.

તેઓએ વધુમાં દલીલમાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારની અને આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરનાર ડો.શ્રીના પુરાવામાં ભોગબનનારના શરીરના બાહ્ય ભાગમાં અને ભોગબનનારના ગુપ્તાંગની જગ્યાએ કોઈ ઈજાના, લોહીના કે સીમન્સના નિશાન જણાયેલ ન હોવાનું જણાવેલ છે તેમજ આરોપીના ગુપ્ત ભાગે કોઈ દેખિતી ઈજાના ચિન્હો ન હોવાનું જણાવેલ છે. આમ, ફરીયાદપક્ષે રજૂ થયેલ પુરાવાથી આરોપી ઉપર મુકવામાં આવેલ

તહોમત કોઈજ રીતે પુરવાર થતું નથી જેથી આરોપીને નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવા લંબાણપુર્વક દલીલ કરેલી છે.

- (૧૩) આ કામે બી.એન.એસ.એસ.ની જોગવાઈઓ, આરોપીઓ વિરૂદ્ધ આક્ષેપાયેલા ગુના સંબંધે નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત તથા આપણી નામદાર ઉચ્ચ અદાલત ધ્વારા ઠરાવવામાં આવેલા સિદ્ધાંતો, પુરાવાનાં કાયદાનાં પાયાના સિદ્ધાંતો વિગેરે નજર સમક્ષ રાખતાં આ કેસના નિર્ણય માટે નીચે મુજબનાં મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે.

-// મુ દ્વા ઓ // -

૧. શું ફરિયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીર વયના હતાં ?
૨. શું ફરિયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આરોપી ફરીયાદીની ટિકરી ભોગબનનાર ઉંમર ૧૪ વર્ષ, ૩ માસ અને ૭ દિવસની સગીર વયની હોવાનું જાણતાં હોવા છતાં આરોપી ભોગબનનારને પ્રેમ કરતા હોઈ, જેથી આરોપીએ સગીર વયની ભોગબનનારને પોતાની સાથે નાસી જઈ લગ્ન કરવાનું કહેતા, સગીરવયની ભોગબનનાર આરોપીના કહ્યા મુજબ તા.૨૧/૧૧/૨૦૨૫ ના રોજ વહેલી સવારના ત્રણ વાગ્યે આરોપી ભોગબનનારને તેના ઘરે બાઈક લઈ લેવા આવતા, વહેલી સવારના ત્રણ વાગ્યે આરોપી સાથે પલ્સર બાઈકમાં બેસી, કડી કેનાલ તથા ગલોદરા માઈનોર કેનાલ ખાતે ગયેલા અને ગલોદરા માઈનોર કેનાલ ઉપર આવેલ બંધ ઓરડીમાં રાત્રી દરમિયાન રોકાયેલ તે વખતે આરોપીએ સગીર વયની ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર સંભોગ કરેલ હોઈ, આરોપી પરણીત અને એક ટિકરીના પિતા હોઈ તેવું જાણતાં હોવા છતાં ફરીયાદીની સગીર

વચની દિકરીને લલચાવી, ફોસલાવી, પોતાની સાથે લગ્ન કરવાના ઇરાદે, ભગાડી લઈ જઈ, ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર સંભોગ કરી, દુષ્કર્મ આચરી, ભોગબનનાર ઉપર જાતિય, પ્રવેશ જાતિય તેમજ ઉગ્ર (ગંભીર) પ્રવેશ જાતિય હુમલો કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરી, બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨) (એમ), ૬૫(૧) તથા બાળકોના જાતિય સતામણીના ગુનાઓની સામે રક્ષણ આપતો કાયદો ૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬, ૮, ૧૨ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુનાઓ કરેલ છે?

૩. શું હુકમ ?

(૧૪) ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ પરત્વે મારા નિર્ણયોના તારણો સાથે નીચે મુજબ છે.

૧. હકારમાં.
૨. નકારમાં.
૩. આખરી હુકમ મુજબ.

-// કા ર ણો // -

મુદ્દા નં.૧:-

(૧૫) આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે સાહેદ નં.૧ ભોગબનનારના પિતાને આંક-૮ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં તેઓને ત્રણ સંતાનો હોવાનું જેમાં ભોગબનનાર સૌથી મોટી દિકરી હોવાનું અને બનાવ વખતે તેની ઉંમર ૧૫ વર્ષની હોવાનું જણાવેલ છે. વધુમાં ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૧ ના પુરાવા દરમ્યાન ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ આંક-૧૦ થી બચાવપક્ષે સંમતિથી રજુ કરેલ છે.

આ કામે ફરીયાદપક્ષ ધ્વારા ભોગબનનારની શારીરિક તપાસણી કરનાર મેડીકલ ઓફીસર ડો.ગીરીશભાઈ દાનાભાઈ ઝાલાને આંક-૨૬ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે ભોગબનનારને રેડીયોલોજીસ્ટ અને કેન્ટીસ્ટ પાસે રીફર કરેલ, કેન્ટીસ્ટના અભિપ્રાય પ્રમાણે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૩ વર્ષથી ૧૪ વર્ષની હોવાનું અને રેડીયોલોજીસ્ટના અભિપ્રાય પ્રમાણે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૪ વર્ષથી વધુ અને ૧૫ વર્ષ કરતા ઓછી હોવાનું જણાવવામાં આવેલ છે.

- (૧૬) આ તબક્કે સ્ટેટ ઓફ મધ્ય પ્રદેશ વિરુદ્ધ અનુપસિંઘ રીપોર્ટ્સ ઈન (૨૦૧૫) ૭ સુ.કો.કેસીસ પેજ નં.૭૭૩ નો ચુકાદો ધ્યાને લેવો જરૂરી જણાય છે. સદરહું ચુકાદામાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે એવું તારવેલ છે કે, બળાત્કારના કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર નિર્ણીત કરતી વખતે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચીલ્ડ્રન) ૩૯૨ ૨૦૦૭ ના નિયમ-૧૨(૩) ની જોગવાઈ ધ્યાને લેવાની રહે છે. વધુમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે મહાડીઓ વિ. સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર રીપોર્ટ્સ ઈન ૨૦૧૩(૧૪) એસ.સી.સ.પેજ નં.૬૩૭ ના કેસમાં આપેલ ચુકાદામાં તેમજ જર્નેલસીંગ વિ. સ્ટેટ ઓફ હરીયાણા રીપોર્ટ્સ ઈન ૨૦૧૩(૭) એસ.સી.સી. પેજ નં.૨૬૩ ના કેસમાં પણ એવું ઠરાવેલ છે કે, બળાત્કારના કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર નક્કી કરવા માટે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચીલ્ડ્રન) ૩૯૨ ૨૦૦૭ ના નિયમ-૧૨(૩) લાગુ પાડે છે અને ફક્ત આ રૂલમાં જણાવેલ દસ્તાવેજી પુરાવાની

ગેરહાજરીમાં મેડીકલ ઓપીનીયન ધ્યાને લઈ શકાય. જેથી ભોગબનનારની ઉંમર નક્કી કરવા માટે જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચીલ્ડ્રન) ૩૯૨ ૨૦૦૭ ના નિયમ-૧૨(૩) ની જોગવાઈ ધ્યાને લેવી જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે:

"12.(3) In every case concerning a child or juvenile in conflict with law, the age determination inquiry shall be conducted by the court or the Board or, as the case may be, the Committee by seeking evidence by obtaining--

(a)(i)the matriculation or equivalent certificates, if available; and in the absence whereof;

(ii)the date of birth certificate from the school (other than a play school) first attended; and in the absence whereof;

(iii)the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;

(b) and only in the absence of either (i), (ii) or (iii) of clause (a) above, the medical opinion will be sought from a duly constituted Medical Board, which will declare the age of the juvenile or child. In case exact assessment of the age cannot be done, the Court or the Board or, as the case may be, the Committee, for the reasons to be recorded by them, may, if considered necessary, give benefit to the child or juvenile by considering his/her age on lower side within the margin of one year.

and, while passing orders in such case shall, after taking into consideration such evidence as may be available, or the medical opinion, as the case may be, record a finding in respect of his age and either of the evidence specified in any or the clauses (a)(i), (ii),(iii) or in the absence whereof, clause (b) shall be the conclusive proof of the age as regards such child or the juvenile in conflict with law."

(૧૭) આ તબક્કે નવા સુધારેલા જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ચીલ્ડ્રન)-એક્ટ ૨૦૧૫ ની કલમ ૯૪ રીફર કરવી જરૂરી છે જે નીચે મુજબ છે:

94. Presumption and determination of age.- (1) Where, it is obvious to the Committee or Board, based on the appearance of

the person brought before it under any of the provisions of this Act (other than for the purpose of giving evidence) that the said person is a child, the Committee or the Board shall record such observation stating the age of the child as nearly as may be and proceed with the inquiry under section 14 or section 36, as the case may be, without waiting for further confirmation of the age.

(2) In case, the Committee or the Board has reasonable grounds for doubt regarding whether the person brought before it is a child or not, the Committee or the Board, as the case may be, shall undertake the process of age determination by seeking evidence by obtaining-

(i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examining Board, if available, and in the absence thereof;

(ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;

(iii) and only in the absence of (i) and (ii) above, age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted on the orders of the Committee or the Board; Provided such age determination test conducted on the order of the Committee or the Board shall be completed within fifteen days from the date of such order.

(3) The age recorded by the Committee or the Board to be the age of person so brought before it shall, for the purpose of this Act, be deemed to be the true age of that person.

- (૧૮) આમ, જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચીલ્ડ્રન) એક્ટ ૨૦૧૫ ની કલમ-૯૪ ની જોગવાઈ મુજબ પ્રથમ સ્કુલનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર અથવા મેટ્રીક્યુલેશન કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફિકેટ જો ઉપલબ્ધ હોય તો તે ધ્યાને લેવાનું રહે પરંતુ, સ્કુલનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર અથવા મેટ્રીક્યુલેશન સર્ટીફિકેટ કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફિકેટ ઉપલબ્ધ ન હોય તો, કોર્પોરેશન કે મ્યુનિસિપલ ઓથોરીટી કે પંચાયત દ્વારા જન્મનું પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવેલ હોય તો તે ધ્યાને લેવાનું રહે છે પરંતુ કલોઝ (iii) મુજબ કલોઝ (i) અને (ii) માં દર્શાવેલા દસ્તાવેજો

ઉપલબ્ધ ન હોય તો ઉંમર ઓસીફિકેશન ટેસ્ટ કે મેડીકલ તપાસથી નક્કી કરવાની રહે છે.

- (૧૯) આ કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે ફરીયાદપક્ષ તરફથી આંક-૧૦ થી જે દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ થયેલ છે તેમાં ભોગબનનારની જન્મ તા.૧૬/૦૮/૨૦૧૧ ની દર્શાવેલ છે. આમ, ભોગબનનારની જન્મ તારીખ બાબતના ઉપરોક્ત પુરાવાઓ ધ્યાનમાં લેતાં ભોગબનનાર બનાવ તા. ૨૧/૧૧/૨૦૨૫ ના રોજ ઉંમર ૧૪ વર્ષ અને ૩ માસ અને ૭ દિવસની હોવાનું ફલીત થાય છે.

આ તબક્કે જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિમની કલમ-૨(ડી) રીફર કરવી જરૂરી જણાય છે. જે નીચે મુજબ છે:

કલમ :૨ (ડી). 'બાળક' એટલે ૧૮ વર્ષની ઉંમર પુરી ન કરી હોય તેવી કોઈ વ્યક્તિ. આમ, જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમની કલમ-૨(ડી) જોતાં અને ભોગબનનારની ઉંમર બનાવ સમયે ૧૮ વર્ષ કરતા ઓછી હોય, ભોગબનનારનો બાળકની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ થાય છે. આમ, હાલના કામે ફરીયાદપક્ષ ધ્વારા બનાવ સમયે ભોગબનનાર ૧૪ વર્ષ અને ૩ માસ અને ૭ દિવસની ઉંમરના એટલે કે બાળક હોવાનું પુરવાર કરેલ છે. જેથી મુદ્દા નં.૧ નો જવાબ "હકારમાં" આપવામાં આવે છે.

મુદ્દા નં.૨ ની ચર્ચા :-

- (૨૦) આ મુદ્દો સાબિત કરવા માટે આ કામે ફરીયાદપક્ષ ધ્વારા ફરીયાદી /ભોગબનનારના પિતા, ભોગબનનારને, મેડીકલ ઓફીસરશ્રીઓ

અને ત.ક.અધિ.શ્રીને તપાસેલા છે. આ તમામના પુરાવા સગવડતા ખાતર નીચે દર્શાવવામાં આવેલ છે.

ભોગબનનારનો પુરાવો:-

(૨૧) ફરીયાદપક્ષ તરફથી સાહેદ નં.૨ તરીકે ભોગબનનાર આંક-૧૧ થી તપાસવામાં આવેલા છે.

ભોગબનનાર સાહેદની જુબાની ઈનકેમેરા વ્યથિત સાહેદ જુબાની કેન્દ્રમાં, વિ.એ.પી.પી.શ્રી, આરોપીના વિ.વ.શ્રી તથા ફરીયાદીના વિ.વ.શ્રીની હાજરીમાં નોંધવામાં આવેલ, ભોગબનનાર કોઈ પણ દબાણ હેઠળ કે શરમ કે સંકોચ વિના જુબાની આપી શકે તે અંગે જરૂરી સમજ મેળવી તથા ખાત્રી કર્યા બાદ સપોર્ટ પર્સનની હાજરીમાં પુરાવો નોંધવામાં આવેલો છે.

ભોગબનનારે પોતાની આંક-૧૧૧ ની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે બનાવ આશરે બે એક મહીના અગાઉ બનેલો. બનાવના દિવસે તેણી તેના ફોર્મના ઘરે મોટી આદરજ ગયેલ હતી કારણ કે તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલો હતો. તેણી તેની ફોર્મના ઘરેથી બીજા દિવસે પરત આવી ગયેલી. તેણીની સાથે કંઈ થયેલ નથી. તેણી સુર્યાફોર્મના ઘરે જતી રહેલી. તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલો કેમ કે તેણીએ વાસણ ઘસવાની ના પાડેલી, અને તે બાબતે ઝઘડો કરેલો. ફોર્મના ઘરેથી તેણી જાતે બીજા દિવસે પરત ઘરે આવી ગયેલી. ફરીયાદ તેના પિતાએ કરેલી. તેના પિતાએ કોના વિરૂધ્ધ ફરીયાદ કરેલી તેની તેને ખબર નથી. પોલીસે કોની ધરપકડ કરેલી તે તેને ખબર નથી. પોલીસે તેનું નિવેદન લીધેલ ન હતું. ભોગબનનારે પોતાના

પુરાવામાં જણાવેલ છે કે એવું.. બનેલ નથી કે, આરોપી ઠાકોર સુરેશજી હરજીજી ભોગબનનારને લગ્નની લાલચ આપી સવારે આશરે ચારેક વાગ્યાના સુમારે તેનું પલ્સર બાઈક લઈને તેના ઘર આગળ આવેલ હોય અને તે વિરમગામ તરફ ભોગબનનારને લઈ ગયેલ હોય અને સાંજના અંધારૂ થતાં ગલોદરા ગામ નજીક માઈનોર કેનાલ ઉપર અંધ ઓરડીમાં રોકાયેલ હોય અને ત્યાં સુરેશજીએ રાતના ત્રણ વખત ભોગબનનાર સાથે સંભોગ કરેલ હોય તેમજ તેવું બનેલ નથી કે વહેલી સવારે સુરેશનો ભાઈ તેના કાકા ભોગબનનાર અને આરોપીને શોધતા શોધતા કેનાલ ઉપર આવી ગયેલ હોય અને ભોગબનનાર અને આરોપીને બંનેને લઈને પો.સ્ટે.હાજર કરેલ હોય. પોલીસ તેણીને થોળ દવાખાને લઈ ગયેલી. બાદ તેને મહેસાણા દવાખાને લઈ આવેલી. થોળ દવાખાને ડૉ.સાહેબે તેને કંઈ કીધેલું કે પુછેલું નહીં. ડૉ.એ તેને હીસ્ટ્રી પુછી હતી. આ હીસ્ટ્રી ડૉ.ને તમે લખાવેલી આ સવાલના જવાબમાં ભોગબનનાર કંઈ બોલતા નથી.નોંધ મુદ્દામાલ કોર્ટમાં રજુ નથી. પોલીસ તેને મહેસાણાની કોર્ટમાં લઈ ગયેલી, ત્યાં જજ સાહેબે તેની પુછપરછ કરી નિવેદન લીધેલ અને તેમાં તેની સહી લેવામાં આવેલી, સદર બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન તેણીને બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવતા સદર નિવેદન આંક-૧૨ થી રજુ કરેલ છે. ભોગબનનારે તેના પોલીસ રૂબરૂના નિવેદન બાબતે લેશમાત્ર સમર્થન કરતા ના હોઈ વિ. એ.પી.પી.શ્રીની મૌખિક વિનંતીથી તેઓને ફરી ગયેલા

જાહેર કરી તેઓની વિગતવાર ઉલટતપાસ કરવા છતાં પણ તેઓએ ફરીયાદપક્ષના કેસને સમર્થન કરેલ નથી.

- (૨૧.૧) આરોપી તરફે કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓએ કબુલ કરેલ છે કે જજ સાહેબશ્રી રૂબરૂ તેણીએ જે જવાબ આપેલો તે તેના માતાના કહેવાથી આપેલો અને આરોપી કરણને તેણીએ જોયેલ નથી કે તેણી ઓળખતી નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપીએ તેણીની સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે ડો.શ્રી પાસે જે હીસ્ટ્રી લખાવેલી તે તેના માતાના કહેવાથી લખાવેલી અને તેના માતા પિતા સાથે ઝઘડો થયેલ હોવાથી તેણી તેની ફોઈના ઘરે ગયેલી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી તેણીને ભગાડી ગયેલ નથી.

- (૨૨) **ફરીયાદી/ભોગબનનારના પિતાનો પુરાવો:-**

ફરીયાદપક્ષે તરફે ફરીયાદી/ભોગબનનારના પિતા હરીજી રમણજી ઠાકોરને સાહેદ નં.૧ તરીકે આંક-૮ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે બનાવ આશરે બે એક મહીના પહેલા બનેલો. બનાવના દિવસે તેઓ ઘરે હતા અને સુઈ ગયેલ હતા, તેમની ભોગબનનાર દિકરી સવારે ન હતી તેથી તેઓએ શોધખોળ કરેલી પરંતુ તે મળી આવેલ ન હતી જેથી તેઓએ બનાવની ફરીયાદ આપેલી. તેમને નિ.પ/૨ વાળી અસલ ફરીયાદ બતાવતા તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવતા ફરીયાદ આંક-૮ થી રજુ કરેલ છે. ફરીયાદ સાથે તેઓએ ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ રજુ કરેલ જે આ

કામે બચાવ પક્ષે અંકે આપવા સામે વાંધો ન હોઈ, આંક-૧૦ થી રજુ કરેલ છે. બાદ તેમની દિકરી ભોગબનનાર બે દિવસ બાદ ઘરે પરત આવેલી અને તેઓએ ભોગબનનારને પુછતા તેણે જણાવેલ કે "હું મારી ફોઈના ત્યાં મોટી આદરજા ખાતે ગયેલ હતી કારણ કે મારે અને મારી માતાને કામ બાબતે ઝઘડો થયેલો હોઈ, હું રીસાઈને કોઈને કહ્યા વગર મારી ફોઈના ઘરે આદરજા જતી રહેલી, મને ફરીયાદ આપેલ હોવાની જાણ થતાં હું જાતે મારા ઘરે પરત આવી ગયેલી. એવું બનેલ નથી કે આરોપી ઠાકોર સુરેશજી હરીજી ભોગબનનારને લગ્નની લાલચ આપી સવારે આશરે ચારેક વાગ્યાના સુમારે તેનું પલ્સર બાઈક લઈને તેમના ઘર આગળ આવેલ હોય અને તે વિરમગામ તરફ ભોગબનનારને લઈ ગયેલ હોય અને સાંજના અંધારૂ થતાં ગલોદરા ગામ નજીક માઈનોર કેનાલ ઉપર બંધ ઓરડીમાં રોકાયેલ હોય અને ત્યાં સુરેશજીએ રાતના ત્રણ વખત ભોગબનનાર સાથે સંભોગ કરેલ હોય. તેવું બનેલ નથી કે વહેલી સવારે સુરેશભાઈનો ભાઈ, તેના કાકા ભોગબનનાર અને આરોપીને શોધતા શોધતા કેનાલ ઉપર આવી ગયેલ હોય અને ભોગબનનાર અને આરોપીને બંને લઈને પો.સ્ટે.હાજર કરેલ હોય. આ સાહેદ આરોપીને ઓળખતા નથી અને આરોપી બતાવવામાં આવે તો ઓળખી શકે નહી તેમ જણાવેલ છે. પોલીસે તેમનું કોઈ નિવેદન લીધેલ નથી. ફરીયાદીને ફરીયાદપક્ષે હોસ્ટાઈલ જાહેર કરી વિગતવાર પુછપરછ કરવા છતાં ફરીયાદમાંની હકીકતોને તેમજ ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને લેશમાત્ર સમર્થનકારી પુરાવો આપેલ નથી.

(૨૨.૧) આરોપી તરફે કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓએ કબુલ કરેલ છે કે ભોગબનનાર અને તેની માતા વચ્ચે સામાન્ય બોલાચાલી થતાં કોઈને કહ્યા વગર તેમની બહેનાન ઘરે જતી રહેલી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી ભોગબનનારને કોઈ જગ્યાએ ભગાડી ગયેલ નથી કે તેની સાથે કોઈ ખરાબ કામ કરેલ નથી.

મેડીકલ ઓફીસરશ્રીઓનો પુરાવો :-

(૨૩) આ કામે ફરીયાદપક્ષ તરફે સાહેદ નં.૩ તરીકે ડો. માર્ગીબેન નાગજીભાઈ પટેલને આંક-૧૭ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે તેઓ એમ.બી.બી.એસ. છે અને છેલ્લા સાત મહીનાથી સી.એચ.સી, થોળ ખાતે મેડી.ઓફીસર તરીકે ફરજ બજાવે છે. તેઓ તા.૨૩-૧૧-૨૫ ના રોજ તેમની ફરજ ઉપર સી.એચ.સી, થોળ ખાતે હાજર હતા તે દરમિયાન બપોરે ૩:૪૫ વાગ્યાના અરસામાં ભોગબનનારને પોલીસ યાદી સાથે વુ.પો.કો.ગાયત્રીબેન બ.નં.૧૫૭૦ મેડીકલ તપાસ માટે લાવેલ. ભોગબનનારના ઓળખના નીશાન નોંધેલા. ભોગબનનારે તેમને સભાન અવસ્થામાં તથા પોતાના શબ્દોમાં હીસ્ટ્રી આપેલ કે " હું અને ઠાકોર સુરેશજી ઉર્ફે કરણ સાથે તા.૨૧/૧૧/૨૫ ના રોજ બાવલુ થી વિરમગામ અને ત્યાંથી ગલોદરા નજીક માઈનોર કેનાલ પાસે ગયા અને ત્યાં જઈને ઉભા રહેલા. ત્યા અમે ત્રણ વાર શારીરીક સંબંધ બાંધેલો છે. મારી મરજીથી બાંધેલો છે. અમને તા.૨૩/૧૧/૨૫ ના રોજ પોલીસે

કેનાલ પાસેથી સવારે પકડીને પો.સ્ટે. માં લાવવામાં આવેલા".

ભોગબનનારની કન્સેન્ટ લીધા બાદ તપાસ કરેલી. ભોગબનનારને તપાસની સંપુર્ણ વિગત તેમજ તેમાં લેવામાં આવતા સેમ્પલોની સંપુર્ણ સમજણ તેઓએ આપેલી. ભોગબનનારની તપાસ ફરજ (૧) ઓન ડ્યુટી સ્ટાફ નર્સ તથા (૨) એલ.પી.સી. ગાયત્રીબેનની હાજરીમાં કરેલ. ભોગબનનારને માસીક બાબતે પુછતાં તેઓની છેલ્લા માસીકની તા.૧૨/૧૧/૨૫ ની હોવાનું જણાવેલ, માસીક ૫ થી ૬ દિવસ સુધી આવે છે જે રેગ્યુલર છે. ભોગબનનારની પ્રાથમિક તપાસમાં ગુપ્તાંગ તેમજ બગલના વાળની હાજરી જણાવેલ. ભોગબનનારની ધ્વીતીય શારીરીક તપાસ કરતા તેઓની છાતી, સ્તનની ડીંટડી અને બાહ્ય ગુત્પાંગના અવયવો વિકસીત જણાવેલ, ભોગબનનાર અપરણીત હતી, ભોગબનનારના શરીરે બાહ્ય ભાગમાં ઈજાના કોઈ નિશાન ન હતા. ભોગબનનારના ગુપ્તાંગના વાળની તપાસ કરતા વાળની લંબાઈ આશરે ૨ થી ૩ સે.મી હતી. ભોગબનનારના ગુત્પાંગની જગ્યાએ કોઈ ઈજાના, લોહીના કે સીમન્સના નિશાન જણાવેલ નહી. ભોગબનનારનું હાઈમન તુટેલું હતું, તે સરક્યુલર અને રેગ્યુલર એજ હતું. ભોગબનનારનું બી.પી. ૧૧૬/૮૦ હતું. ધબકારા ૮૦ પતિમીનીટ હતા, ઉંચાઈ ૧૫૨ સે.મી. હતી, વજન ૪૪.૬ કિ.ગ્રામ હતું. ભોગબનનારના તેઓએ (૧) ગુપ્તાંગના વાળ, (૨) લાળ, (૩) નખ, (૪) વજાઈનલ સ્વાબ, (૫) યુરેથ્રલ સ્વાબ, (૬) લોહીનું સેમ્પલ, (૭) લોહી ઈન કોટન, (૮) વજાઈનલ સ્લાઈડ, (૯) માથાના વાળના સેમ્પલ લીધેલ

તથા સીલ કરી આ સેમ્પલ પોલીસ મારફતે એફ.એસ.એલ અમદાવાદ ખાતે મોકલાવેલ. તેઓએ ભોગબનનારને વાયનેક ઓપીનીયન અને વધુ તપાસ માટે તથા સર્વાઈકલ સ્વાબ લેવા માટે સીવીલ હોસ્પિટલ, મહેસાણા ખાતે રીફર કરેલ. તેમના અભિપ્રાય મુજબ ભોગબનનાર સાથે સંભોગની શક્યતા નકારી શકાય નહીં. આ અંગે તેઓએ તેમના હસ્તાક્ષરમાં સર્ટી. આપેલ, જે આ કામે નિ.પ/૮ થી રજુ છે, જેમાં તેમની સહી અને તેમના હોદ્દાનો સીકકો છે, જે ઓળખી બતાવી સર્ટી. આંક-૧૮ થી, ભોગબનનારના અસલ કેસ પેપર્સ પેજ-૨ સંયુક્ત આંક-૧૯ થી, પોલીસ યાદી આંક-૨૦ થી, ભોગબનનારના લીધેલ નમુના સબબનુ ફોર્મ ૨-બી ની સ્થળપત્ર આંક-૨૧ થી રજુ કરેલ છે.

આ સાહેદે વધુમાં પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે તેઓ તા.૨૩-૧૧-૨૫ ના રોજ તેમની ફરજ ઉપર સી.એચ.સી, થોળ ખાતે હાજર હતા ત્યારે આરોપી સુરેશજી ઉર્ફે કરણજી સન/ઓફ હરીજી ઠાકોર, રહે. બાવલુવાળાને સાંજે ૬:૨૦ વાગે પો.કો. લગધીરભાઈ બ.નં. ૧૫૯૭ બાવલુ પો.સ્ટે.વાળા પોલીસ યાદી સાથે મેડીકલ તપાસ માટે લાવેલ. આરોપીના ઓળખના નીશાનમાં (૧) ડાબા હાથ ઉપર આંખોનું ટેટેમાર્ક, (૨) જમણા હાથ ઉપર અંગ્રેજીમાં આઈ લવ યુ જાન મારી બાબુડીનું છુંદણું હતું. આરોપીએ તેમને સભાન અવસ્થામાં તથા પોતાના શબ્દોમાં હીસ્ટ્રી આપેલ કે " અમે તા.૨૩/૧૧/૨૫ ના રોજ હું અને ભોગબનનાર ઘરેથી વહેલી સવારે ૩:૦૦ વાગ્યે નીકળ્યા. ત્યાંથી ગલોદરા કેનાલ પાસે ગયા. ત્યાં અમે બે દિવસ કેનાલ પાસે

રોકાયા. અમે અમારી મરજીથી ત્રણ વાર શારીરીક સબંધ બાંધેલો. અમને પોલીસે તા.૨૩/૧૧/૨૫ ના રોજ સવારે ત્યાંથી પકડયા અને બાવલુ પો.સ્ટે. લવ્યા. મારા લગ્ન થયેલા છે અને બે વર્ષની એક છોકરી છે." આરોપી પરણીત હતા અને તેઓને પત્ની તેમજ એક દિકરી છે. આરોપીને તપાસતા આરોપીનું વજન ૮૦ કી.ગ્રામ તથા ઉંચાઈ ૧૭૧ સે.મી હતી. આરોપીના ગુમ ભાગે કોઈ દેખીતી ઈજાના ચિન્હો ન હતા. આરોપીનું બ્લડપ્રેશર ૧૩૮/૮૦ મીલીમીટર ઓફ એચ.જી હતું, આરોપીના નાડીના ધબકારા ૮૦ પ્રતિમીનીટ હતા. આરોપીના જનનાંગો સુવિકસીત હતા. આરોપીના તેઓએ (૧) લોહી ૫ સી.સી (૨) નખ (૩) લાળ (૪) ગુમ ભાગના વાળ (૫) લોહી ઈન કોટન, (૬) સીમેનના સેમ્પલ લીધેલ અને આ સેમ્પલ પોલીસ મારફતે એફ.એસ.એલ અમદાવાદ ખાતે મોકલાવેલ. તેમના અભિપ્રાય મુજબ આરોપી શારીરીક સબંધ બાંધવા સક્ષમ હતો. સાહેદને નિ.૫/૮ વાળુ મેડી. સર્ટી. બતાવતા જે સર્ટી. તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે અને સર્ટી.ના અંતે તેમના હોદ્દાનો સીકકો અને સહી છે, જે ઓળખી બતાવતા સર્ટી. આંક-૨૨ થી, પોલીસ યાદી આંક-૨૩ થી, આરોપીના અસલ કેસ પેપર્સ પેજ-૨ આંક-૨૪ થી, આરોપીના લીધેલ નમુના સબબનું ફોર્મ ૨-બીની સ્થળપત્ર આંક-૨૫ થી રજુ કરેલ છે.

આ સાહેદની આરોપી પક્ષે કોઈ ઉલ્ટતપાસ કરવામાં આવેલ નથી.

(૨૪) આ કામે ફરીયાદપક્ષ તરફે સાહેદ નં.૪ તરીકે ડો.ગીરીશભાઈ દાનાભાઈ ઝાલાને આંક-૨૬ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે તેઓએ એમ.બી.બી.એસ. સુધીનો અભ્યાસ કરેલ છે અને છેલ્લા ૨૮ વર્ષથી મેડી.ઓફીસર તરીકે ફરજ બજાવે છે અને સને ૨૦૦૮ થી સીવીલ હોસ્પિટલ, મહેસાણા ખાતે મેડી.ઓફીસર તરીકે ફરજ બજાવે છે. તેઓ તા.૨૩-૧૧-૨૫ ના રોજ તેમની ફરજ ઉપર સીવીલ હોસ્પિટલ, મહેસાણા ખાતે હાજર હતા ત્યારે રૂાના ૮:૦૦ વાગ્યાના અરસામાં ભોગબનનારને મેડીકલ ઓફીસર સી.એચ.સી, થોળની રીફર ચીટ સાથે ગાયનેક, ડેન્ટીસ્ટ, રેડીયોલોજીસ્ટ અને માનસીક રોગની તપાસ સાડૂ લાવેલ. ભોગબનનારની પ્રાથમિક તપાસ તથા સેમ્પલ સી.એચ.સી. થોળ ધ્વારા લેવામાં આવેલા. ગાયનેકોલોજીસ્ટ ડો.નિલેષ બ્રહ્મભટ્ટની તપાસ મુજબ ભોગબનનારને સૌ પ્રથમ કેસ પેપર્સ ઉપર સહી લેવામાં આવી કે હું મારી હીસ્ટ્રી (પુછપરછ) તથા શરીરના આંતરીક તેમજ બાહ્ય તપાસ કરવા માટે જરૂરી નમુના માટે પુરૂષ સ્ત્રી રોગના નિષ્ણાંત ડો.સાહેબને સંપુર્ણ સભાન અવસ્થામાં સંમતી આપે છે. ભોગબનનાર સભાન હતા, સાથ સહકાર આપતા હતા, તેમના શરીરે કોઈ બાહ્ય ઈજાના નિશાન ન હતા, શરીરે કોઈ લોહી કે સીમેનના ડાઘ ન હતા, છાતી અને નિપલ પુર્ણ વિકસીત હતા, તેના ઉપર કોઈ ઈજાઓ ન હતી, બગલની અંદર વાળની હાજરી હતી, બગલમાં કોઈ ઈજાના નિશાન ન હતા. માસીકનીહીસ્ટ્રી ભોગબનનારને પ્રથમ માસીક એક વર્ષ પહેલા

આવેલું, છેલ્લુ માસિક તા.૧૨/૧૧/૨૫ ના રોજ આવેલ. જે માસિક ૫ થી ૬ દિવસ રહે અને દર મહીને આવે. ભોગબનનારને સુરેશ ઉર્ફે કરણ એ કડી કેનાલની બાજુમાં તા.૨૦/૧૧/૨૫ ના રોજ સંભોગ કોન્ડોમ વગર કરેલ. ગુપ્ત ભાગની તપાસમાં ગુપ્ત ભાગ સામાન્ય હતો, તેની ઉપર કોઈ ઈજાના નિશાન ન હતા, કોઈ લોહી કે સીમેનના ડાઘ ન હતા, ગુપ્ત ભાગ ઉપર વાળ હતા.ભોગબનનારના (૧) વજાઈનલ સ્વાબ-૨, (૨) યુરેથ્રલ સ્વાબ-૨, (૩) બ્રેસ્ટ સવાબ-૨, (૪) વલવલ સ્વાબ-૨, (૫) વજાઈનલ વોશ, (૬) વજાઈનલ સ્મીયર-૨ ના સેમ્પલ લેવામાં આવેલ અને તે સીલ કરી એફ.એસ.એલ.અમદાવાદ મોકલી આપેલ. ભોગબનનારનો લેબોરેટરીનો રીપોર્ટ એચ.આઇ.વી.નો રીપોર્ટ નેગેટીવ હતો, પેશાબનો રીપોર્ટ પ્રગ્રેન્સીનો રીપોર્ટ નેગેટીવ હતો, ગાયનેક ડો.ના અભિપ્રાય મુજબ સંભોગની શક્યતા નકારી શકાય નહીં. માનસીક રોગના ડો.અનીમેષ પટેલની તપાસમાં ભોગબનનારના કોઈ માનસીક બિમારી ન હતી, તેનું કાઉન્સિલીંગ કરવામાં આવેલ. દંતસર્જનના અભિપ્રાય મુજબ ભોગબનનારને ચારેય બાજુએ ઉપર નીચે એક થી સાત દાંત હાજર હતા. છેલ્લા આઠમાં નંબરનો દાંત ચારે બાજુ હાજર હતા. જડબાનો એક્ષરે લેવામાં આવેલ. દાંતાના ડો.ના અભિપ્રાય મુજબ ભોગબનનારની ઉંમર ૧૩ થી ૧૪ વર્ષની હોઈ શકે. રેડીયોલોજીસ્ટ ડો.પ્રદિપ આનંદે ભોગબનનારના એક્ષરે લેવામાં આવેલા. રેડીયોલોજીસ્ટના અભિપ્રાય મુજબ ભોગબનનારની ઉંમર ૧૪ વર્ષથી વધુ થી ૧૫ વર્ષ ઓછી હોઈ હોઈ શકે. આ અંગે તેઓએ

તેમના હસ્તાક્ષરમાં સર્ટી. આપેલ. તેમને નિ.પ/૧૦ વાળુ મેડી. સર્ટી. બતાવતા જે સર્ટી.માં તેમની સહી અને હોદ્દાનો સીકકો છે, જે ઓળખી બતાવી આંક-૨૭ થી, ભોગબનનારના અસલ કેસ પેપર્સ પેજ-૧૦ તથા એક્ષરે નંગ-૩ સંયુક્ત આંક-૨૮ થી, રીફર ચીટ આંક-૨૯ થી, ભોગબનનારના લીધેલ નમુના સબબનુ ફોર્મ ૨-સી ની સ્થળપત્ર આંક-૩૦ થી રજુ કરેલ છે.

- (૨૪.૧) આરોપી પક્ષે કરવામાં આવેલ ઉલટ તપાસમાં તેઓએ એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે ભોગબનનારને તેમની પાસે લાવયા ત્યારે તેના સગા સબંધી આવેલા. એ હકીકતનો ઇન્કાર કરેલ છે કે ભોગબનનારના સગા સબંધીના કહેવા મુજબ હીસ્ટ્રી લખેલી. એ હકીકતનો ઇન્કાર કરેલ છે કે રીફર ચીટના આધારે હીસ્ટ્રી લખેલી.

ત.ક.અધિ.શ્રીનો પુરાવો :-

- (૨૫) ફરીયાદપક્ષ તરફે સાહેદ નં.૫ તરીકે રોમાબેન જેઠાભાઈ ધડુકને આંક-૩૩ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદે પોતાના પુરાવામાં જણાવેલ છે કે તા.૨૬/૧૨/૨૫ ના રોજ તેઓ બાવલુ પો.સ્ટે.ના પી.આઈ.શ્રી એસ.આર.ચૌધરીનાઓ રજા ઉપર હોવાથી પો.સ્ટે.નો ચાર્જ તેઓએ સંભાળેલ અને સાથે ગુનાના કાગળો સંભાળેલા. બાદ આ કામે ભોગબનનાર તથા આરોપીના મોબાઈલના સીમકાર્ડના સી.એ.એફ.મંગાવેલા. આ કામે મેળવેલ કેફ ડેટા આધારે સીમકાર્ડ ઘારકના નિવેદન લીધેલા. તા.૨૧/૧૧/૨૫ ન રોજ પી.આઈ.શ્રી બાવલુ પો.સ્ટે. શ્રી એસ.આર.ચૌધરીનાઓએ ફરીયાદી હરીજી રમણજી ભીખાજી

ઠાકોરની ફરીયાદ લખી લઈ, જે ફરીયાદ મુજબ ગુનો બી.એન.એસ.૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨) વિ. મુજબનો બનતો હોઈ, સદર ગુનો બાવલુ પો.સ્ટે. પાર્ટ એ નં.૫૨૧/૨૫ નો તા.૨૧/૧૧/૨૫ ક.૧૬:૪૦ વાગ્યે સ્ટે.ડા.એન્ટ્રી નં.૧૦/૨૪ થી રજીસ્ટર કરી શ્રી એસ.આર.ચૌધરીએ સદર ગુનાની તપાસ સંભાળી લીધેલ, જે ગુનો રજીસ્ટર કરવાનો રીપોર્ટ આંક-૩૪ થી રજુ કરેલ છે. બાદ આ કામે ભોગબનનારના જન્મનું પ્રમાણપત્ર મેળવી કામમાં સામેલ રાખેલ, ભોગબનનારનું નિવેદન લેવામાં આવેલ. ભોગબનનારના કપડા કબજે લેવામાં આવેલ. ભોગબનનારને થોળ ખાતે મેડીકલ તપાસ તેમજ સીવીલ હોસ્પિટલ મહેસાણા ખાતે મેડીકલ ચકાસણી સારૂ મોકલી આપેલ. આરોપીને અટક કરવામાં આવેલ અને આરોપીના કપડા પંચનામાની રૂએ કબજે કરેલ. આ કામે ઉપયોગમાં લીધેલ મોટર સાયકલ કબજે કરેલ, બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામું કરેલ. બાદ આ કામે ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન લેવાયેલ. બાદ ગુનાવાળી જગ્યાનો નકશો તૈયાર કરાવવાયેલ, આરોપીની મેડીકલ ચકાસણી સારૂ થોળ ખાતે મોકલી આપેલ. લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદન લીધેલ. સાહેદે સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ આંક-૩૫ થી, આરોપીને અટક કર્યા અંગે સ્ટે.ડા.માં નોંધ કરવા સારૂ કરેલ રીપોર્ટ આંક-૩૬ થી, મુદ્દામાલ રવાનગી પત્રક આંક-૩૭ થી, મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ.ને મળ્યા અંગેની પહોંચ આંક-૩૮ થી રજુ કરેલ છે. તેઓએ આરોપી વિરૂધ્ધ પુરતા પુરાવા પડતા હોઈ ના.કોર્ટમાં

ચાર્જશીટ દાખલ કરેલ. જે આરોપીને તેઓએ અટક કરેલ તે આરોપને ઓળખતા હોવાનું જણાવી તમો આરોપીને કોર્ટ રૂબરૂ ઓળખી બતાવેલ છે. આ સાહેદે ફરીયાદી હરીજી રમણીએ પોતાની ફરીયાદમાં તથા ફરીયાદીએ પોતાના તા.૨૩/૧૧/૨૫ તથા તા.૨૬/૧૧/૨૫ અને ૨/૧/૨૬ ના નિવેદનોમાં જે હકીકત લખાવેલી તે હકીકતો પોતાના પુરાવામાં પુનરાવર્તિત કરેલ છે.

(૨૫.૧) આરોપી પક્ષે કરવામાં આવેલ ઉલટ તપાસમાં તેઓએ એ હકીકતનો ઇન્કાર કરેલ છે કે પંચનામુ પો.સ્ટે.માં બેસી તૈયાર કરી પાછળથી પંચોની સહીઓ લીધેલી. એ હકીકતનો ઇન્કાર કરેલ છે કે આરોપી વિરૂદ્ધ પુરતા પુરાવા ન હોવા છતાં ખોટું ચાર્જશીટ કરેલ છે.

(૨૬) હાલના કામે આરોપી સામે એ મતલબનું તહોમત મુકવામાં આવેલ છે કે, આરોપી ફરીયાદીની દિકરી ભોગબનનાર ઉંમર ૧૪ વર્ષ, ૩ માસ અને ૭ દિવસની સગીર વયની હોવાનું જાણતાં હોવા છતાં આરોપી ભોગબનનારને પ્રેમ કરતા હોઈ, જેથી આરોપીએ સગીર વયની ભોગબનનારને પોતાની સાથે નાસી જઈ લગ્ન કરવાનું કહેતા, સગીરવયની ભોગબનનાર આરોપીના કહ્યા મુજબ તા.૨૧/૧૧/૨૦૨૫ ના રોજ વહેલી સવારના ત્રણ વાગ્યે આરોપી ભોગબનનારને તેના ઘરે બાઈક લઈ લેવા આવતા, વહેલી સવારના ત્રણ વાગ્યે આરોપી સાથે પલ્સર બાઈકમાં બેસી, કડી કેનાલ તથા ગલોદરા માઈનોર કેનાલ ખાતે ગયેલા અને ગલોદરા માઈનોર કેનાલ ઉપર આવેલ બંધ ઓરડીમાં રાત્રી દરમિયાન

રોકાયેલ તે વખતે આરોપીએ સગીર વયની ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર સંભોગ કરેલ હોઈ, આરોપી પરણીત અને એક દિકરીના પિતા હોઈ તેવું જાણતાં હોવા છતાં ફરીયાદીની સગીર વયની દિકરીને લલચાવી, ફોસલાવી, પોતાની સાથે લગ્ન કરવાના ઈરાદે, ભગાડી લઈ જઈ, ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર સંભોગ કરી, દુષ્કર્મ આચરી, ભોગબનનાર ઉપર જાતિય, પ્રવેશ જાતિય તેમજ ઉગ્ર (ગંભીર) પ્રવેશ જાતિય હુમલો કરી, ભોગબનનારની જાતિય સતામણી કરી, બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા બાળકોના જાતિય સતામણીના ગુનાઓની સામે રક્ષણ આપતો કાયદો ૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬, ૮, ૧૨ મુજબના સજાને પાત્ર ગુનાઓ કર્યા છે.

(૨૭) ઉપરોક્ત મુદ્દો નિર્ણીત કરતા પહેલા રેપ/પ્રવેશ જાતિય હુમલાના કેસમાં પુરાવાનું મુલ્યાંકન કેવું અને કઈ રીતે હોવું જોઈએ તે માટે નીચે મુજબના કેસ લો નો રેફરન્સ લેવો યોગ્ય જણાય છે.

(૨૭.૧) ભવાનભાઈ ઉર્ફે માસા મેલાભાઈ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાતના ચુકાદાના પેરા-૩૭, ૩૮, ૪૧ ધ્યાનમાં લેવા જરૂરી છે જે નીચે મુજબ છે:

37.) The Supreme Court, in the case of Mohd.Iqbal M.Shaikh v. State of Maharashtra, in AIR 1998 SC 2864, has held as under :

"19. We are quite aware of the principle that in a country like India where it is difficult to find witness who has not made any embellishment

or exaggeration, and therefore, in such case Court would be justified in separating the chaff from the grain and then act upon the grain. But where the evidence consists of only chaff as in the present case, question of separating chaff from the grain would not arise. Then again when all the eye-witnesses suffer from the same infirmities as has been discussed by us, question of one corroborating the other would not arise. If a witness is partly reliable and partly unreliable then one may look for corroboration to the reliable part of the ocular version of a witness. But if a witness wholly unreliable as has been assessed by us, the question of corroboration does not arise. It is no doubt true that the incident with which we are concerned in the present case was a ghastly one and on account of communal frenzy several people belonging to one community were burnt alive by some others but unless and until the prosecution evidence conclusively established those others, as the perpetrators of the crimes, it is not possible for a Court of law to record conviction on mere conjecture and hypothesis."(38.) In the case of Varkey Joseph v. State of Kerala, reported in 1993 Suppl. (3) SCC 745, the Supreme Court has held that suspicion is not the substitute for proof. There is a long distance between 'may be true' and 'must be true' and the prosecution has to travel all the way to prove its case beyond reasonable doubt.

(39.) In the case of Sujit Biswas v. State of Assam, reported in (2013)12 SCC 406, the Supreme Court, while examining the distinction between 'proof beyond reasonable doubt' and 'suspicion' has held as under :

"13. Suspicion, however grave it may be, cannot take the place of proof, and there is a large difference between something that "may be" proved, and something that "will be proved". In a criminal trial, suspicion no matter how strong, cannot and must not be permitted to take place of proof. This is for the reason that the mental distance between "may be" and "must be" is quite large, and divides vague conjectures from sure conclusions. In a criminal case, the court has a duty to ensure that mere conjectures or suspicion do not take

the place of legal proof. The large distance between "may be" true and "must be" true, must be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by the prosecution, before an accused is condemned as a convict, and the basic and golden rule must be applied. In such cases, while keeping in mind the distance between "may be" true and "must be" true, the court must maintain the vital distance between mere conjectures and sure conclusions to be arrived at, on the touchstone of dispassionate judicial scrutiny, based upon a complete and comprehensive appreciation of all features of the case, as well as the quality and credibility of the evidence brought on record. The court must ensure, that miscarriage of justice is avoided, and if the facts and circumstances of a case so demand, then the benefit of doubt must be given to the accused, keeping in mind that a reasonable doubt is not an imaginary, trivial or a merely probable doubt, but a fair doubt that is based upon reason and common sense."

(41.) One of the fundamental principles of the criminal jurisprudence undeniably is that the burden of proof squarely rests on the prosecution and that the general burden never shifts. There can be no conviction on the basis of surmises and conjectures or suspicion howsoever grave it may be. Strong suspicion, strong coincidences and grave doubt cannot take the place of legal proof. The onus of the prosecution cannot be discharged by referring to very strong suspicion and existence of highly suspicious factors to inculcate the accused nor falsity of defence could take the place of proof which the prosecution has to establish in order to succeed, though a false plea by the defence at best, be considered as an additional circumstance, if other circumstances unfailingly point to the guilt.

(૨૭.૨) અજીતકુમાર સીંગ ભગોરા વિ. સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત, ૨૦૨૦(૧)

જી.એલ.આર. પાના નં.૨૭ ના પેરા-૨૨ ધ્યનમાં લેવો જરૂરી છે

જે નીચે મુજબ છે:

(22.) In the cases of rape, the law does not require corroboration and, therefore, if the evidence of the prosecutrix is believed, there is no bar to convict the accused on her testimony alone. To put it in other words, there is no such law which requires corroboration before the statement of the prosecutrix is acted upon. Indisputably, a prosecutrix is a competent witness (vide section 118 of the Evidence Act). She is not an accomplice within the domain of section 133 of the Evidence Act. Thus, her statement, as such, does not require a corroboration within the meaning of section 114-B (114- A) of the Evidence Act which provides that an accomplice is unworthy of credit unless she is corroborated in material particulars. The prosecutrix is a victim like any other victim of any other offence. Hence, the same weight is to be attached to her statement which requires to be attached to the statement of an injured person. Therefore, if the statement of the prosecutrix is quite clear and unequivocal on the point as to who has ravished her, there is no reason, whatsoever, as to why the said statement, without any corroboration from any quarter, whatsoever, cannot form the basis of conviction. Thus, her statement is to be scrutinized like the statement of any other witness and if there is a ring of truth about it and if it inspires confidence, the Courts would be under an obligation to rely thereupon. However, the principal question we need to answer is to what extent we should accept the case of the prosecutrix having regard to the evidence on record. If the statement of the prosecutrix suffers from serious infirmities, inconsistencies and the overall case put up by the prosecution does not inspire any confidence, then it would be very hazardous to base the conviction solely on the evidence of the prosecutrix.

(૨૭.૩) વિજયન વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ કેરાલા, ૨૦૦૮ (૧૪) એસસીસી

૮૬૩ ના પેરા-૨૭, ૨૮ ધ્યનમાં લેવા જરૂરી છે જે નીચે મુજબ

છે:

In the said case, the prosecutrix who was aged about 17 years, was the neighbour of the accused. In her testimony, the prosecutrix set up the case that the accused had raped her when no one else was there in the house and she was raped in the house. She did not give any complaint either to her parents or to the police in view of the promise alleged to have been made by the accused to get married to her. She became pregnant and while she was carrying a child of seven months, she requested the accused to marry her. The accused declined. Thereafter, a complaint was lodged after seven months. On such facts, the Supreme Court noted that no complaint or grievance was made either to the police or the parents thereto. The Court held as follows:

".....In cases where the sole testimony of the prosecutrix is available, it is very dangerous to convict the accused, specially when the prosecutrix could venture to wait for seven months for filing the FIR for rape. This leaves the accused totally defenceless. Had the prosecutrix lodged the complaint soon after the incident, there would have been some supporting evidence like the medical report or any other injury on the body of the prosecutrix so as to show the sign of rape. If the prosecutrix has willingly submitted herself to sexual intercourse and waited for seven months for filing the FIR it will be very hazardous to convict on such sole oral testimony. Moreover, no DNA test was conducted to find out whether the child was born out of the said incident of rape and that the appellant-accused was responsible for the said child. In the face of lack of any other evidence, it is unsafe to convict the accused."

(28.) In the case of Kaini Rajan v. State of Kerala, reported in 2013 (9) SCC 113, on 17.9.1997 at about 8.30 a.m. it was alleged the prosecutrix was raped at a site which was by

the side of a public road. It was the case of the prosecutrix that she tried to make hue and cry but was silenced by the accused by stating that he would marry her. Even after this incident he had sexual intercourse on more than one occasion. The prosecutrix became pregnant, gave birth to a child and accused did not keep his promise to marry her. It is thereafter that on 26.7.1998 nearly 10 months after the alleged rape that a case was registered. The Supreme Court referred the Vijayan's case (supra), took note of the place being on the side of a public road, the aspect of delayed filing of the report and also the behavior of the parents of the prosecutrix in not approaching the family members of the accused for marrying the prosecutrix and instead lodging the report. The Court also found that having regard to the site, if the prosecutrix has made any resistance or made hue and cry it would have attracted large number of people from the locality. The appeal filed by the accused was allowed.

- (૨૭.૪) નામ.સર્વોચ્ચ અદાલતના રાજા વિરૂધ્ધ સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટકા, ૨૦૧૬(૧૦) એસસીસી ૫૦૬ ના કેસમાં ટ્રાયલ કોર્ટે ગેંગ રેપના કિસ્સામાં આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મકેલા, સદર ચુકાદા સામે નામ.ગુજરાત હાઇકોર્ટમાં અપીલ થતાં અપીલ ગ્રાહ્ય રાખવામાં આવેલી અને આરોપીઓને દોષીત ઠરાવેલા. નામ.હાઇકોર્ટના હુકમની સામે નામ.સુપ્રિમ કોર્ટમાં અપીલ દાખલ થતાં નામ.સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા અપીલ ગ્રાહ્ય રાખવામાં આવેલી અને આરોપીઓને દોષીત ઠરાવેલા તે ચુકાદાને માન્ય રાખેલો અને આરોપીઓને દોષીત ઠરાવતો નામ.હાઇકોર્ટનો ચુકાદો રદ બાતલ ઠરાવેલો. સદર ચુકાદાના પેરા-૨૪ ધ્યાનમાં લેવો જરૂરી છે જે નીચે મુજબ છે.

(24.) This Court in Raju (supra), while reiterating that the evidence of the prosecutrix in cases of rape, molestation and other physical outrages is to be construed to be that of an injured witness so much so that no corroboration is necessary, ruled that an accused must also be protected against the possibility of false implication. It was underlined that the testimony of the victim in such cases, though commands great weight but the same, cannot necessarily be universally and mechanically accepted to be free in all circumstances from embellishment and exaggeration. It was ruled that the presumption of absence of consent of the victim, where sexual intercourse by the accused is proved as contemplated in Section 114A of the Evidence Act, was extremely restricted in its application compared to the sweep and ambit of the presumption under Sections 113A and 113B of the Indian Evidence Act. It was expounded that insofar as the allegation of rape is concerned, the evidence of the prosecutrix must be examined as that of an injured witness whose presence at the spot is probable but it can never be presumed that her statement should always without exception, be taken as gospel truth. The essence of this verdict which has stood the test of time proclaims that though generally the testimony of a victim of rape or non-consensual physical assault ought to be accepted as true and unblemished, it would still be subject to judicial scrutiny lest a casual, routine and automatic acceptance thereof results in unwarranted conviction of the person charged.

(૨૮) આ કામે રજુ થયેલ સમગ્ર પુરાવો ધ્યાને લેતાં ફરીયાદપક્ષના મહત્વના સાહેદ એ ભોગબનનાર છે તેથી ભોગબનનારના પુરાવાનું મુલ્યાંકન કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિંધાતો ધ્યાનમાં લઈને કરવાનું રહે છે. ભોગબનનારનો પુરાવો ફરીયાદપક્ષે આંક-૧૧ થી રજુ થયેલ છે. ભોગબનનારે તેમની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં

ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકતને લેશમાત્ર સમર્થન આપેલ નથી અને હોસ્ટાઈલ જાહેર થયેલ છે. ભોગબનનારના પુરાવાનું સમગ્રપણે મુલ્યાંકન કરતા એવી હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલ છે કે બનાવના દીવસે તેણી તેના ફોઈના ઘરે મોટી આદરજ ગયેલ હતી કારણ કે તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલ હતો. તેણી તેની ફોઈના ઘરેથી બીજા દિવસે પરત આવી ગયેલી. તેણીની સાથે કંઈ થયેલ નથી. તેણી સુર્યા ફોઈના ઘરે જતી રહેલી, તેણીને અને તેની માતાને ઝઘડો થયેલો કેમ કે તેણીએ વાસણ ઘસવાની ના પાડેલ અને તે બા બતે ઝઘડો કરેલો. ફરીયાદ તેણીના પિતાએ કરેલી, તેણીના પિતાએ કોના વિરૂધ્ધ ફરીયાદ કરેલી છે તેની તેને ખબર નથી. ઉલટતપાસમાં ભોગબનનારે સ્વીકારેલ છે કે જજ સાહેબશ્રી રૂબરૂ તેણીએ જે જવાબ આપેલો તે તેના માતાના કહેવાથી આપેલો અને આરોપી કરણને તેણીએ જોયેલ નથી કે તેણી ઓળખતી નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપીએ તેણીની સાથે કોઈ ખરાબ કૃત્ય કરેલ નથી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે ડો.શ્રી પાસે જે હીસ્ટ્રી લખાવેલી તે તેના માતાના કહેવાથી લખાવેલી અને તેના માતા પિતા સાથે ઝઘડો થયેલ હોવાથી તેણી તેની ફોઈના ઘરે ગયેલી. એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી તેણીને ભગાડી ગયેલ નથી. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો જોતાં આરોપી ભોગબનનારને લગ્નની લાલચ આપી, અપહરણ કરી લઈ ગયેલ હોય કે તેણીની સાથે તેની મરજી વિરૂધ્ધ અવાર નવાર શરીર સબંધ બાંધેલ હોય તેવો લેશમાત્ર પુરાવો ભોગબનનારે આપેલ નથી.

આમ, સમગ્ર રીતે ભોગબનનારનો પુરાવો ધ્યાને રાખતા ભોગબનનારના પુરાવામાંથી આરોપી વિરૂદ્ધની કોઈ હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. તેવા સંજોગોમા ભોગ બનનારનો પુરાવો સંપૂર્ણ પછો વિશ્વસનીય જણાઈ આવતો નથી અને તેણીએ કોર્ટ સમક્ષ જે પુરાવો આપેલ છે તેમાં વ્યાજબી શંકા ઉપસ્થિત થાય છે. જ્યાં સુધી ભોગ બનનારના પુરાવાને લાગેવળગે છે ત્યાં સુધી નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે વિવિધ ચુકાદાઓથી ઠરાવેલ છે કે, ભોગ બનનારના પુરાવાનું મહત્વ ઈજા પામનારના પુરાવા જેટલું જ છે અને ભોગ બનનારની એકલાની જુબાની ઉપરથી આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય. પરંતુ ભોગબનનારનો પુરાવો વિશ્વાસનીય, માનવાલાયક અને ખાતરી કરાવનારો હોવો જોઈએ. પરંતુ હાથ ઉપરના કેસમાં ભોગ બનનારનો પુરાવો વિશ્વસનિયતા ધરાવતો રહેલો નથી.

- (૨૯) વધુમાં આ કામે ફરીયાદી ભોગબનનારના પિતા સાહેદ નં.૧ હરીજી રમણજી ઠાકોરની આંક-૮ ની જુબાની ધ્યાને લેતાં આ સાહેદે ફરીયાદ હકીકત તેમજ ફરીયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને લેશમાત્ર સમર્થન આપેલ નથી. ફરીયાદીનો પુરાવો જોતાં ભોગબનનારને તેની માતા સાથે સામાન્ય બોલાચાલી થતાં તેણી કોઈને કહ્યા વગર તેની ફોઈના ઘરે જતી રહેલ હોવાનું ફલીત થાય છે. ફરીયાદીએ એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે આરોપી ભોગબનનારને કોઈ જગ્યાએ ભગાડી ગયેલ નથી કે તેની સાથે કોઈ ખરાબ કામ કરેલ નથી. આમ, આ સાહેદના પુરાવાથી

ફરીયાદપક્ષને લેશમાત્ર સમર્થન મળતું નથી. આ સાહેદનો પુરાવો ફરીયાદપક્ષને મદદરૂપ થતો નથી.

- (૩૦) વધુમાં આ કામે સાહેદ ડો. માર્ગિબેન નાગજીભાઈ પટેલની આંક-૧૭ ની જુબાની ધ્યાને લેતાં આ સાહેદે ભોગબનનારને અને આરોપીને તપાસેલા છે. આ સાહેદનો પુરાવો જોતાં ભોગબનનારના શરીરના બાહ્ય ભાગમાં ઈજાના કોઈ નિશાન ન હતા અને ભોગબનનારના ગુત્પાંગની જગ્યાએ કોઈ ઈજાના, લોહીના કે સીમેન્ટના નિશાન જણાયેલ ન હતા અને આરોપીના ગુમ ભાગે કોઈ દેખીતી ઈજાના નિશાન ન હતા અને આરોપી શારીરિક સબંધ બાંધવા સક્ષમ હોવાનું ફલીત થાય છે.

વધુમાં ડો.શ્રી ગીરીશભાઈ દાનાભાઈ ઝાલાની આંક-૨૬ ની જુબાની ધ્યાને લેતાં આ સાહેદે ભોગબનનારની શારીરિક તપાસ કરેલી છે અને ભોગબનનારના શરીર ઉપર કે ગુમ ભાગ ઉપર કોઈ ઈજાના, લોહીના કે સીમેન્ટના નિશાન ન હોવાનું જણાવેલ છે.

આમ, મેડીકલ ઓફીસરશ્રીઅલનો પુરાવો તેમજ રજુ થયેલ ભોગબનનારના મેડી.સર્ટી. જોતાં આરોપીએ ભોગબનનારને ઈજા પહોંચાડી હોય તેવો કોઈ મેડીકલ પુરાવો નથી તેવા સંજોગોમાં પણ મેડીકલ પુરાવા આધારે પણ ભોગબનનાર સાથે બળાત્કાર થયેલાની હકીકતને સંપૂર્ણ સમર્થન પ્રાપ્ત થતું નથી. આ સંજોગોમાં હાથ ઉપરના કિસ્સામાં ખુદ ભોગબનનાર ફરીયાદપક્ષના કેસની

હકીકતને લેશમાત્ર સમર્થન આપતા ન હોય અને ભોગબનનાર તેમના સોગંદ ઉપરના પુરાવાથી બી.એન.એસ.ની કલમ-૬૪(૨)(એમ) મુજબનો ગુન્હો પુરવાર કરવા માટે કલમ-૬૩ માં જણાવાયેલા આવશ્યક તત્વો અંગે કોઈ હકીકત પુરાવામાં જણાવાયેલી ન હોય અને તબબી પુરાવાઓ પરથી પણ આરોપી સામે આક્ષેપિત તહોમતની હકીકત પુરવાર થતી નથી.

- (૩૧) વધુમાં સાહેદ નં.૫, રોમાબેન જેઠાભાઈ ધડુકને આંક-૩૩ થી તપાસવામાં આવેલા છે. આ સાહેદ ગુનાની તપાસ કરનાર અમલદાર છે અને તેઓની જુબાની ધ્યાને લેતાં તેઓએ મુખ્યત્વે તપાસમાં જે જે કાર્યવાહી કરી તેને પુનરાવર્તિત કરેલ છે.
- (૩૨) આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૩ થી, આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૪ થી અને ગુનાના કામે વપરાયેલ મોટર સાયકલ કબજે કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૫ થી અને ગુનાવાળી જગ્યાનું પંચનામું આંક-૧૬ થી બચાવપક્ષે સંમતિથી અકિ પડેલા છે.
- (૩૩) ફરીયાદપણ તરફે એક દલીલ એ પણ કરવામાં આવેલ છે કે પોકસો એક્ટમાં કલમ ૨૬ અન્વયે અનુમાન અંગેની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે અને તેથી જ્યારે ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ બળાત્કાર કરેલ છે જેથી પોકસો એક્ટની કલમ ૨૮ અને ૩૦ ના અનુમાનો અન્વયે આરોપીને દોષીત ઠરાવવા જોઈએ. પોકસો એક્ટની કલમ ૨૮ અને ૩૦ નીચે મુજબ છે.

પોકસો એક્ટની કલમ-૨૯. અમુક ગુનાઓ અંગે માની લેવા બાબત:

જ્યાં કોઈ વ્યક્તિને આ અધિનિયમની કલમ-૩, ૫, ૭ અને ૯ અન્વયેના કોઈ ગુનાને કરવાના અથવા તેવા ગુનાનું દુખેરણ કરવાના અથવા આવા ગુનાને કરવાના પ્રયત્ન કરવા માટે તેના ઉપર કાનૂની કાર્યવાહી કરવામાં આવે ત્યારે, સ્પેશિયલ કોર્ટ દ્વારા જ્યાં સુધી તેનાથી વિરુદ્ધનું સાબિત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, એવું માની લેવામાં આવશે કે, આવા વ્યક્તિએ, યથાપ્રસંગ, એવો ગુનો કરેલ છે, દુરણ કરેલ છે, અથવા આવા ગુનાને કરવાનો પ્રયત્ન કરેલ છે.

પોકસો એક્ટની કલમ-૩૦. ગુનાહિત માનસિક સ્થિતિ અંગે માની લેવા બાબત(અનુમાન)

(૧) આ અધિનિયમ અન્વયેના કોઈપણ ગુના માટે કોઈપણ ઈન્સાફી કાર્યવાહીમાં કે જેમાં આરોપીની ગુનાહિત માનસિક સ્થિતિ આવશ્યક હોય ત્યારે સ્પેશિયલ કોર્ટ આવી માનસિક સ્થિતિના અસ્તિત્વ અંગે અનુમાન કરશે, પરંતુ આરોપીને પોતાના બચાવમાં સાબિત કરવું પડશે કે, તેની માનસિક સ્થિતિ સાથે તેની સામે ચલાવવામાં આવતી ઈન્સાફી કાર્યવાહીમાં જે ગુના માટે તેના ઉપર તહોમત મૂકવામાં આવેલ છે, તેની સાથે તેની માનસિક સ્થિતિનો કોઈ સંબંધ રહેતો નથી.

(૨) આ અધિનિયમના હેતુઓ માટે કોઈ હકીકતની સાબિતી ત્યારે જ ગણવામાં આવશે કે જ્યારે સ્પેશિયલ કોર્ટના મંતવ્ય

મુજબ કોઈપણ શંકા સિવાય આવું થયા હોવા અંગે વિશ્વાસ હોય અને માત્ર ત્યારે નહીં જ્યારે તે બન્યા હોવાની સંભાવનાની પ્રબળતા વારા સ્થાપિત થયેલ હોય.

સ્પષ્ટીકરણ: આ અધિનિયમમાં "ગુનાહીત માનસિક સ્થિતિ" માં ઈરાદો, પ્રેરક / પ્રવર્તક કોઈ હકીકતનું જ્ઞાન તથા કોઈ હકીકત અંગે વિશ્વાસ અથવા વિશ્વાસ કરવા માટેના કોઈપણ કારણનો સમાવેશ થાય છે.

- (૩૪) પોકસો એક્ટના પ્રબંધો ધ્યાનમાં લેતાં અને મુખ્યત્વે પોકસો એક્ટની કલમ ૨૯ વંચાણે લેતાં આ ગુન્હના આરોપી સામે કેસ થયેલ હોય તો પોકસો એક્ટની કલમ ૨૯ અન્વયે આપી સામે ગુન્હો કરેલ છે તે મતલબના અનુમાનનો પ્રબંધ કરવામા આવેલ છે. કાયદાનો અનુમાન સંદર્ભે એ પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે કોઈપણ અનુમાન સંપૂર્ણ નથી અને દરેક અનુમાનને પુરાવાથી ખંડીત કરી શકાય છે. નામ.સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા બાબુ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ કેરાલા ૨૦૧૦ (૯) એસ સીસી ૧૮૯ માં નામ. સર્વોચ્ચ અદાલતે કરાવેલ છે કે દરેક આરોપી એ નિર્દોષ છે. જ્યાં સુધી તેને તકસીરવાન ઠરાવવામાં આવેલ ન હોય. નિર્દોષ હોવાનું અનુમાન એ માનવ અધિકાર છે. કાયદાથી આરોપીએ ગુનો કરેલ છે તે મતલબના અનુમાનની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ હોય તો પણ તેણે વ્યાજબીપણા અને સ્વતંત્રતાના જે બંધારણના આર્ટિકલ ૧૪ અને ૨૧ અન્વયેના વ્યાજબીપણાની પરીક્ષામાંથી પસાર થવું પડે છે. પોકસો એક્ટની કલમ ૨૯ ના પ્રબંધો

ધ્યાનમાં લેતાં અનુમાન ખંડીત થઈ શકે જ નહીં તેવી કોઈ જોવગવાઈ કરવામાં આવેલ નથી અને તેથી એવું માની શકાય કે અનુમાનનું ખંડન થઈ શકે છે એટલે કે રીવર્સ બર્ડન આરોપી ઉપર છે અને જો આરોપી તે રીવર્સ બર્ડન પુરવાર કરી શકે તો તેની સામે ઉપસ્થિત થયેલ પોકસો એક્ટની કલમ ૨૯ ના અનુમાનને આધારે આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં જે **નુર આગા વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ પંજાબ ૨૦૦૮(૧૬) એસ સીસી ૪૧૭, કાલીરામ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ હિમાચલ પ્રદેશ ૧૯૭૩ (૨) એસ સીસી ૮૦૮** માં ઠરાવેલ છે.

- (૩૫) પોકસો એક્ટની કલમ ૩૦ માં ગુનાહીત માનસ ન હતું તે હકીકત આરોપી ફરીયાદ પક્ષના પુરાવાથી સાબિત કરી શકે છે અને બીજું સાક્ષીની ઉલટ તપાસમાંથી પણ તેઓનો કોઈ ગુનાહીત ઈરાદો કૃત્ય કરવામાં હતો નહીં તે અનુમાનનું ખંડન કરી શકે છે. આરોપીનું બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૩૫૧ અન્વયેનું નિવેદન વંચાણે લેતા અને તેની સાથોસાથ ફરીયાદપણના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતા આરોપીએ તેની સામે ઉપસ્થિત થયેલ પોકસો એક્ટની કલમ ૨૯ અને ૩૦ ના અનુમાનોને ખંડીત કરી શકેલ છે. આ બાબતે **રાજ વિગેરે વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મધ્યપ્રદેશ ૨૦૦૮(૧૫) એસ સીસી ૧૩૩** નો ચુકાદો ક્યાનમાં લ વો યોગ્ય અને ન્યાયીક જણાય છે. સુંદર કેસમાં નામ. સર્વોચ્ચ અદાલતે નોંધેલ છે કે કોઈપણ ખોટી સંડોવણીની શક્યતા સામે આરોપીને રક્ષણ આપવું જોઈએ અને જ્યારે રેપના આક્ષેપો કરવામાં આવેલ હોય તે કિસ્સામાં ભોગ બનનારનો પુરાવો ઈજા પામનાર સાક્ષીના

પુરાવાની જેમ જ મુલ્યાંકન કરવો જોઈએ, પરંતુ એવું સનાતન રીત માનવું જોઈએ નહીં કે તેણીનો પુરાવો સંપૂર્ણ છે. સદર કેસમાં નામ.સર્વોચ્ચ અદાલતે વધુમાં નોંધેલ છે કે દરેક શારીરિક હુમલાના કેસ જે કોર્ટ સમક્ષ આવે છે તેમા દરેક કીસ્સામાં ભોગ બનનારનો પુરાવો સંપૂર્ણ છે તેવું માનીને આરોપીને દોષીત ઠરાવવો જોઈએ નહીં. અદાલતે એ હકીકત અવગણવી જોઈએ નહીં કે જેવી રીતે રેપનો કેસ ભોગ બનનારને ખુબજ અપમાનજનક અને માનસીક પીડા આપે છે તે જ રીતે ખોટા રેપના આક્ષેપોનો કેસ આરોપીને પણ એટલું જ અપમાનજનક અને માનસીક પીડા અને નુકશાન આરોપીને થાય છે. તમીજુદ્દીન ઉર્ફે તમ્મુ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ એન સીટી ઓફ દિલ્હી ૨૦૦૯ (૧૫) એસ સીસી ૫૬૬ ના કેસમાં ઠરાવેલ છે કે ભોગ બનનારના પુરાવાને મહત્વ આપવું જોઈએ પરંતુ તેણીનો પુરાવો વિરોધાભાસી, વિસંગત અને અતાર્કિક હોવા છતાં ગ્ર શહ્ય રાખવો તે ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના પાયાના સિદ્ધાંતો સાથે હિંસા કરવા બરાબર ફોજદારી કેસમાં ગણાય.

- (૩૬) ફરીયાદપક્ષ તરફે રજુ થયેલ પુરાવો સમગ્ર રીતે વંચાણે લેતાં ભોગબનનાર હોસ્ટાઇલ જાહેર થયેલા હોઈ, તેમનો પુરાવો તટસ્થ, વિશ્વસનીય અને માનવાલાયક જણાતો નથી. ફરીયાદપક્ષે ફરીયાદી/ભોગબનનાર પિતાનો પુરાવો જોતાં ફરીયાદ હકીકત કે બનાવ હકીકતને લેશમાત્ર સમર્થન આપેલ નથી અને હોસ્ટાઇલ જાહેર થયેલા છે. આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૩ થી, આરોપીના કપડા કબજે

કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૪ થી અને ગુનાના કામે વપરાયેલ મોટર સાયકલ કબજે કર્યાનું પંચનામું આંક-૧૫ થી અને ગુનાવાળી જગ્યાનું પંચનામું આંક-૧૬ થી બચાવપક્ષે સંમતિથી આંકે પડેલા છે. આ કામે બનાવ નજરે જોનાર કોઈ સાહેદને તપાસવામાં આવેલ નથી, મેડીકલ પુરાવાથી પણ ભોગબનનાર ઉપર બળાત્કાર થયેલાની હકીકતને સમર્થન પ્રાપ્ત થતું નથી. તે સંજોગોમાં ફરીયાદપક્ષ દ્વારા જે લેખીત તથા મૌખિક પુરાવો રજૂ થયેલ છે તે ચોક્કસ, માનવાલાયક અને સચોટ હોવાનું ફરીયાદપક્ષ પુરવાર કરી શકતા ન હોય, તેથી આરોપીને નિર્દોષ છોડી મુકવાનું ન્યાયોચિત જણાતું હોય, મુદ્દા નં.૨ નો નિર્ણય "નકારમાં" આપી મુદ્દા નં.૩ પરત્વે ન્યાયના હિતમાં નીચે મુજબનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

ભોગબનનાર હોસ્ટાઈલ જાહેર થયેલ છે. ફરીયાદપક્ષને લેશમાત્ર સમર્થન આપેલ નથી. બનાવને સમર્થન આપેલ નથી અને ભોગબનનારનો પુરાવો સંપૂર્ણપણે વિશ્વસનીયલ આધારભુત જણાતો ન હોઈ તેમજ ભોગબનનારને કોઈ શારીરિક ઈજાઓ થયેલ ન હોઈ, ભોગબનનારને કોઈ આખરી સ્વરૂપેની વળતરની રકમ અપાવવી ઉચિત જણાતું નથી.

-:: આખરી હુકમ ::-

- (૧) ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૨૫૮ હેઠળ આરોપી ઠાકોર, સુરેશજી ઉર્ફે કરણ સન/ઓફ હરીજી ઉર્ફે કદાજી રાયસંગજી, રહે.બાવલુ, ધનાવાળો વાસ,તા.કડી,જી.મહેસાણા નાઓને

બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨),૮૭, ૬૪(૨)(એમ), ૬૫(૧) તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૪, ૪(૨), ૫(એલ), ૬,૮,૧૨ મુજબ મુજબના સજાને પાત્ર ગુન્હાઓ અંગે નિર્દોષ ઠરાવી છોડી મુકવાનો હુકમ ફરમાવવામાં આવે છે.

આરોપી હાલ આ ગુનાના કામે જ્યુડીશયલ કસ્ટડીમાં હોઈ, તેઓની અન્ય કોઈ ગુનાના કામે હાજરીની જરૂરીયાત ન હોય તો તેઓને જેલ મુક્ત કરવા જરૂરી રીલીઝ ચાટી ઈસ્યુ કરી, જેલ ઓથોરીટી સમક્ષ મોકલી આપવા હુકમ કરવામાં આવે છે.

- (૨) આ ગુનાને કામે કબજે કરવામાં આવેલ તમામ નોન વેલ્યુએબલ મુદ્દામાલ કપડાનો અપીલ સમય પુરો થયા બાદ નાશ કરવો.

તેમજ ગુનાના કામે કબજે કરવામાં આવેલ એક મોબાઈલ ફોન એપલ કંપનીનો સફેદ કલરની બોડી વાળો આઈ ફો ૧૬ મોડલનો છે તે તે આરોપીએ રજુ કરેલા હોય, સદર મુદ્દામાલ બંને મોબાઈલ ફોન અપીલ પિરીટડ પુરો થયેથી આરોપીને પરત કરવા હુકમ કરવામાં આવે છે.

તેમજ એક બજાજ કંપનીનું પલ્સર NS 125 મોડલનું કાળા કલરનું બાઈક છે તે વચગાળાના હુકમથી પરત કરેલ છે, તે હુકમ આથી કાયમ કરવામાં આવે છે.

- (૩) આરોપીએ આ હુકમ ઉપર નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં અપીલ થાય તો હાજર રહેવા રૂ.૫૦,૦૦૦/- (અંકે રૂપિયા પચાસ હજાર પુરા) ના જાત જામીન તથા તેટલીજ રકમના જામીન અપીલ સમય સુધીના અત્રેની કોર્ટમાં રજુ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

હુકમ આજરોજ તા.૭મી માહે એપ્રિલ સને ૨૦૨૬ ના રોજ મહેસાણા મુકામે ખુદ્દી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

તારીખ:૦૭/૦૪/૨૦૨૬

(એસ. એસ. કાળે)

સ્થળ : મહેસાણા.

ચોથા એડીશ્નલ સેસન્શ જજ અને ખાસ જજ(પોકસો),
મહેસાણા.

(કોડ નંબર : જીજે ૦૦૭૫૩)